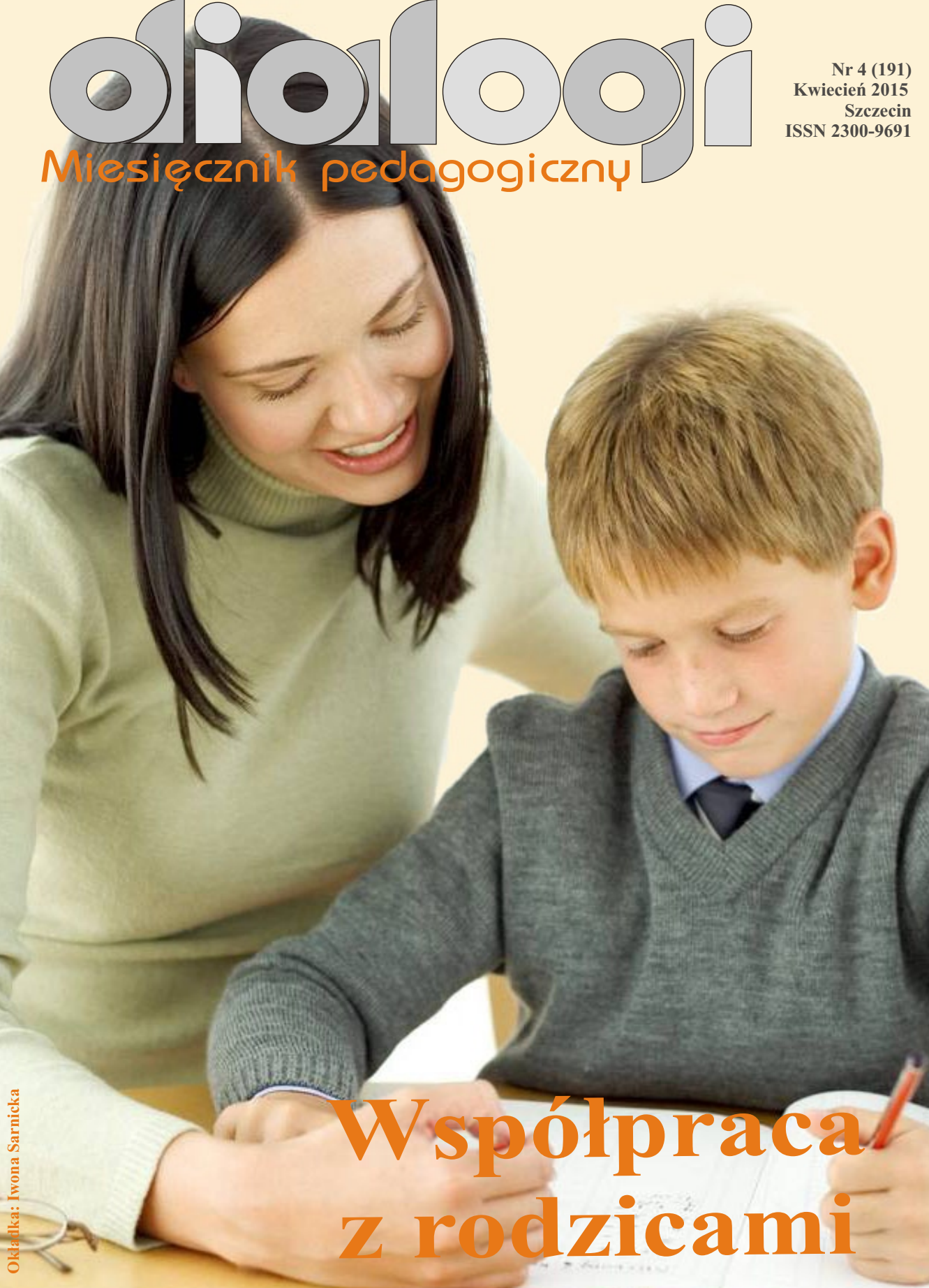


diologii

Miesięcznik pedagogiczny

Nr 4 (191)
Kwiecień 2015
Szczecin
ISSN 2300-9691



**Współpraca
z rodzicami**



Szczecin 2015 A Teraz My

W obiektywie Moniki Wilczyńskiej



**„Dialogi” Miesięcznik
Pedagogiczny**

e-mail:
dialogi@palac.szczecin.pl

Wydawca:

Pałac Młodzieży –
Pomorskie Centrum
Edukacji

Redagują:

Ewa Karasińska
(redaktor naczelna)
Ryszard Goclan
(redaktor techniczny)

Kolegium redakcyjne:

Paweł Bartnik
Katarzyna Fenczak
*Róża Czerniawska-
Karcz*
Bogdan Matławski
Wiesław Seidler

Zastrzegamy sobie
prawo do skracania,
opracowań,
redagowania
i adiustacji tekstów oraz
zmiany ich tytułów.
Za treść ogłoszeń
odpowiedzialności
nie ponosimy.

Adres redakcji:

Pałac Młodzieży – PCE
al. Piastów 7
70-327 Szczecin
tel. 91 422 52 61
Konto: **PeKaO S.A.**
II O/Szczecin
75124039271111
001006361605

W numerze:

- * **Rola współpracy rodziców z nauczycielem przedszkola** 4-12
- * **Szkoła i rodzice, czyli trudna miłość** 13
- * **Współpraca szkoły z rodzicami** 14-15
- 
- * **Otwarcie na rodziców** 15-16
- 
- * **Warto współpracować** 17-19
- 
- * **Współpraca z rodzicami, czyli... wspaniałych rodziców mam!** 20-21
- 
- * **Tak jak w dobrej rodzinie** 22-23
- * **Rada Rodziców a szkoła** 24
- 
- * **Prawdziwi rodzice wspierają nas** 24-25
- 
- * **Klucz do sukcesu edukacyjno-wychowawczego** 26-27
- 
- * **„Ratujmy i uczmy ratować”** 28
- 
- * **„Morze przygody – z wiatrem w żaglach”** 29-30
- 
- * **Relaks z książką** 30

Warsztaty, konferencje, spotkania, projekcje

Sala do wynajęcia

Pałac Młodzieży oferuje do wynajęcia salę multimedialną na 50 osób. Sala znajduje się w budynku nowej siedziby, przy al. Piastów 7 (centrum Szczecina). Wyposażona jest w nowoczesny sprzęt techniczny, m.in. projektor, rzutnik multimedialny i nagłośnienie w systemie dźwiękowym dolby surround. Można tu zorganizować m.in. warsztaty, konferencje, spotkania, projekcje. Gwarantujemy pomoc techniczną przy obsłudze.

Warunki wynajmu i terminy rezerwacji – w sekretariacie PM-PCE, tel. 91 422 52 61



Rola współpracy rodziców z nauczycielem przedszkola

„Mądrze wychowywać to otwierać dziecko na dobro, uczyć je na potrzeby innych, uwrażliwiać na cierpienie i krzywdę, nauczyć je kochać i dawać siebie innym”.

„Każdy ma prawo do szczęścia, I swojego miejsca w społeczeństwie”.

M. Grzegorzewska

Współpraca rodziców z nauczycielem przedszkola a rozwijanie samodzielności u dzieci trzyletnich

Przedszkole przy ścisłej współpracy z rodzicami powinno dążyć do wspomagania zmian w dzieciach i pozwolić przedszkolakom zorientować się, dokąd mają zmierzać i gdzie znajdują się w określonym czasie. Ale aby tak się stało muszą być jasno określone cele i zamierzenia.

Jeśli cele współpracy będą dobrze realizowane to wspólny cel, którym jest stopniowe osiągnięcie samodzielności będzie osiągnięty.

W procesie współpracy przedszkola z rodzicami ważne są przedstawione poniżej techniki i skuteczne porozumiewanie się partnerów edukacji:

- 1) akceptacja i unikanie negatywnego nastawienia**
- uważne słuchanie
 - parafrazowanie
 - zadawanie pytań
 - wypowiedzi: „Ja – Ty” w konfrontacji²⁶

Zdaniem M. Łobockiego współpraca między nauczycielem i rodzicami będzie układała się pomyślnie, jeżeli ci dwaj partnerzy przestrzegają będą pięciu podstawowych zasad:

- zasada pozytywnej motywacji
- zasada wielostronnego przepływu informacji
- zasad partnerstwa
- zasada jedności oddziaływań
- zasad aktywnej i systematycznej współpracy²⁷

Występuje bardzo wiele form współpracy nauczyciela i przedszkola z rodzicami, które dostarczają potrzebnej wiedzy o dziecku. Pomimo, że są one bardzo zróżnicowane mają główny cel: dobro dziecka i wspomaganie jego rozwoju.

Formy współpracy, które się odbywają jeszcze przed pierwszym dniem dziecka w przedszkolu, tzn. inicjujące współpracę:

– **promocja przedszkola w środowisku** – to forma, która pozwala rodzicom poznać ofertę edukacyjną, jaką proponuje przedszkole.

– **„formuła otwartych drzwi”** – to czas, kiedy rodzice mogą przyjść do placówki i dokładnie się zapoznać z przedszkolem i uzyskać informacje na temat dla nich najważniejsze

– **rozmowy z rodzicami przy odbiorze i przyjmowaniu kart zgłoszeń do przedszkola** – wtedy rodzice uzyskują informacje o przedszkolu a przedszkole o rodzicach i ich oczekiwaniach

– **spotkania okazjonalne** – to wizyty rodziców nie zapowiedziane, ta forma pozwala na niewiązanie bliższych kontaktów z rodzicem, jak również uzyskanie informacji na temat placówki

– **oswajanie dzieci i rodziców z nowym miejscem** – tutaj rodzina wprowadza dziecko w nowy świat. Ta forma jest bardzo ważna dla wszystkich stron. Dziecko poznaje nowe otoczenie, rodzic obserwuje swoje dziecko i jest blisko podczas kilku godzin, a nauczyciel uzyskuje pierwsze znaczące sygnały o dziecku, które będą pomocne do dalszej pracy

– **poradnik dla rodziców dzieci wstępujących do przedszkola** – tutaj przedstawiane są wymagania stawiane dziecku, sylwetkę dziecka 3-letniego i oczekiwania wobec rodziców. Ta forma może być bardzo pomocna, gdyż dla wielu rodziców pójście dziecka do przedszkola również staje się bardzo trudne. Na tym etapie zauważyć można współpracę ze strony nauczyciela wyciągnięcie pomocnej dłoni do rodzica, pokazanie, że nie jest sam, a przedszkole jest przyjazne zarówno dla dziecka jak i dla niego samego.

– **Zebrania dla rodziców** – przedstawienie rodzicom form, zakresu funkcjonowania placówki, zachęcenie rodziców do współpracy.

Wskazane formy są swoistym rodzajem namowy rodziców na skorzystanie z proponowanej oferty edukacyjnej. Jednak należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że proponowane formy muszą budować zaufanie, muszą integrować już przy pierwszym kontakcie, który jest bardzo często pierwszym sygnałem dla rodzica, czy wybrać daną placówkę. Należy minimalizować dystans, który mogły utrudniać przepływ informacji. Ale najważniejszą kwestią jest pokazanie, że przedszkole ułatwia dzieciom przystosowanie się do nowego środowiska, do dalszej edukacji, życia, a przede wszystkim dla małego dziecka, rozwijanie postawy samodzielności.

Przedstawione poniżej formy dotyczą już kontaktów z rodzicami w trakcie edukacji;

• **indywidualne kontakty nauczyciela z rodzicami:** ta forma kontaktu polega na uświadomieniu ro-

dzicom, że podczas pierwszych dni dziecka w przedszkolu powinni być przy nim. Dziecko, bowiem poznaje nowe otoczenie w poczuciu bezpieczeństwa i uzyskuje szereg istotnych dla niego informacji z najbardziej znanych źródeł, od rodziców²⁸

- **zebrania z rodzicami**, które organizuje nauczyciel grupy przedszkolnej, w pierwszym pobycie dziecka w przedszkolu pozwalają poznać specyfikę, zadania i cele pracy przedszkola

- **zajęcia otwarte** zbliżają rodziców do form, treści i metod oferowanych przez przedszkole. Należy rodziców zachęcać by czynnie uczestniczyli w tej formie. Rodzic uczestnicząc jeszcze bardziej wczuwa się w rolę swojego dziecka w przedszkolu i poznaje formy aktywności dziecka.

- **kąciki dla rodziców** jest to umownie miejsce w przedszkolu gdzie rodzic może zapoznać się i popatrzeć na prace swojego dziecka. Warte polecenia w kąciku jest przedstawienie i zaproponowanie rodzicom, literatury psychologicznej, pedagogicznej, której studiowanie może pomóc zrozumieć zakres zadań i trudności, jakie dziecko często musi pokonać w okresie pierwszego kontaktu z przedszkolem, ale również może wczuć się w swoją rolę i pomóc dziecku pierwszą barierę pokonać.

Przedstawione formy mogą uświadomić rodzicom, jak wielki wpływ mają na rozwój swojego dziecka, a co najważniejsze, że podczas pobytu ich dziecka w przedszkolu nadal aktywnie mogą uczestniczyć w jego wychowaniu i mają wyraźny wpływ na kształt i warunki edukacyjne. Rodzice są zapoznani z ofertą edukacyjną, ale również mogą proponować własne propozycje form współpracy.

Jednak to nie koniec form współpracy, na które chciałam zwrócić uwagę, na szczególną uwagę zasługują również inne, które mają bezpośredni wpływ w rozwoju samodzielności dziecka. Są to między innymi:

- rozmowy indywidualne nauczyciela z matką lub ojcem – takie rozmowy mają na celu informowanie rodzica o postępach dziecka, o jego możliwościach, dają obu stronom możliwość zdobycia większej wiedzy, rodzice mogą przedstawić swoje własne propozycje pracy z dzieckiem.

- Kontakty nauczyciela z rodzicem na terenie przedszkola bez udziału dziecka – bardzo ważny aspekt pracy nauczyciela jest ustalenie norm i zasad panujących w grupie, rodzice również powinni zostać o tym poinformowani, daje to wyraźny obraz pracy nauczyciela.. Również rodzic zostaje informowany, jakie treści, wiedza są przekazywane dziecku. Bowiem rodzice bardzo często wyręczają dziecko w wykonywaniu podstawowych czynności. Przedszkole zaś staje się miejscem, gdzie dziecko uczy się

przebywając z dziećmi norm i zasad społecznych, nabiera kompetencji.

- Tablice sławy, które znajdują się w kąciku dla rodziców, tutaj umieszczane są osiągnięcia dzieci, jak również prace plastyczne. Ta tablica nauczy dzieci doceniać własne osiągnięcia, a dla małego dziecka jest pochwałą w jego rozwoju. Jest niezwykle ważna, mobilizuje do dalszego działania, i do jeszcze większego nakładu pracy w wykonywane działanie.

Przedstawione formy pokazują jak ważną rolę odgrywają rodzice w pracy z małym dzieckiem. Nauczyciel powinien dopasować dane formy do aktywności rodziców, wybrać najbardziej adekwatne do współpracy i zamierzonych celów. Formy te zachęcają rodziców do uczestniczenia w życiu przedszkola, podczas pobytu ich dzieci. Rodzice czują się ważni, nieodsunięci od czynnego uczestnictwa w edukacji. Rodzice, kiedy poczuje, że są akceptowani i potrzebni będą wspierać nasze działania i na bieżąco informować o własnych spostrzeżeniach na temat swojego dziecka. Skoncentrowanie uwagi na celach współpracy daje nam obraz osiągniętego wyniku.

W literaturze przedmiotu wymienia się osiem podstawowych zadań, jakie stwarzają szanse aktywnego współuczestniczenia rodziców w procesie edukacyjnym dzieci. Można do nich zaliczyć:²⁹

- informowanie rodziców o ich organizacyjno-prawnych możliwościach wpływu na całokształt warunków przedszkolnej edukacji dziecka;

- udostępnienie wszystkich dziedzin życia przedszkola zorganizowanemu wpływowi rodziców;

- okazywanie przyzwolenia na wpływ rodziców w zakresie zagadnień związanych z organizacją funkcjonowania przedszkola oraz procesem edukacyjnym dziecka;

- dostrzeganie w rodzicach naturalnych sprzymierzeńców w pracy podejmowanej z ich dziećmi;

- podtrzymywanie gotowości rodziców do współpracy;

- umożliwienie dokonywania wyborów, współdecydowania rodziców o sprawach, dotyczących procesu edukacji dziecka;

- dynamizowanie rozwoju dziecka, nauczycieli i rodziców w toku wzajemnych kontaktów;

- zachowanie tendencji do dzielnie odpowiedzialności za współpracę pomiędzy podmiotami tj. rodziców, nauczycieli(dyrektorów).

Rola rodziców

Przedszkole jest dla małego dziecka ważnym środowiskiem wychowawczym. W pewnym zakresie przedszkole przejmuje funkcje wychowawcze rodziny, lecz nie może ich w całości zastąpić i wyeliminować. Dlatego niezwykle ważne staje się owa współ-

praca tych dwóch partnerów w świadomym, celowym i jednolitym procesie wychowania dzieci w wieku przedszkolnym. Aby tak się stało rodzice muszą współuczestniczyć w edukacji przedszkolnej swoich dzieci⁴⁴.

Rodzice stają się najlepszymi współpracownikami, gdyż wzbogacają nie tylko bazę materialną placówki, ale przede wszystkim nauczyciela i własne dziecko w procesie edukacji. Rodzice mogą współuczestniczyć w edukacji dzieci, biorąc na przykład udział w przygotowaniu i organizowaniu uroczystości, wycieczek, zajęć poza salą szkolną. Jednak należy pamiętać, że wśród rodziców są i tacy, którzy mają wygórowane wyobrażenie o możliwościach swojego dziecka. I nie potrafią zaakceptować jego niepowodzeń i trudności. Inni reagują ambicjonalnie na to, co dotyczy ich dziecka. Jednak, większość rodziców zdaje sobie sprawę, że wyniki, zależą w dużym stopniu od ich kontaktów z przedszkolem. Bowiem tylko przy owej współpracy proces nauczania może przebiegać w sposób prawidłowy, a wszystkie niepowodzenia można wyjaśniać na bieżąco. Procesy wychowania i kształcenia dzieci w domu rodzinnym powinny się uzupełniać. Osiągnięcie harmonii w tym zakresie nie jest łatwe, ale praca nad włączeniem rodziców w przedszkolną edukację jest bardzo ważna dla osiągnięcia prawidłowego i pełnego rozwoju dziecka⁴⁵.

Rodzice bardzo chętnie włączają się w rozwiązanie problemów związanych z pracą wychowawczą – dydaktyczną wówczas, gdy nauczyciel na bieżąco będzie ich informował o:

1. celach, zadaniach wychowania i opieki nad dziećmi w przedszkolu oraz warunkach ich realizacji
2. stanie potrzeb w zakresie opieki i wychowania w środowisku oraz udziale przedszkola w ich rozpoznawaniu,
3. osiągnięciach w zakresie pracy wychowawczej, dydaktycznej i opiekuńczej przedszkola,
5. napotykanym trudnościach w pracy wychowawczej, dydaktycznej, opiekuńczej i sposobach ich przezwyciężenia.

Aby proces edukacji przedszkolnej przebiegał prawidłowo, także rodzice powinni przekazywać informacje nauczycielowi o swoim dziecku. Informacje te powinny dotyczyć:

- 1) warunków rozwojowo-wychowawczych dziecka w rodzinie,
- 2) środowiska rówieśniczego,
- 3) stosowanych w domu rodzinnym formach i metodach wychowawczych,
- 4) trudnościach pojawiających się w wychowaniu dziecka,
- 5) propozycji rodziców związanych z usprawnieniem pracy przedszkola,

6) życzeń i sugestii związanych z działalnością przedszkola w zakresie podnoszenia kultury pedagogicznej rodziców⁴⁶.

Wymiana takich informacji bardzo sprzyja ujednoliceniu sposobów postępowania wychowawczego, mająca na celu ciągle wzbogacanie osobowości dziecka i dbanie o jego wielostronny rozwój. Za wytworzenie klimatu odpowiedzialny jest przede wszystkim nauczyciel.

Współuczestniczenie rodziców w procesie edukacyjnym ich dziecka nie jest możliwe, ale i konieczne. Nawiazanie pozytywnych stosunków jak już wcześniej wspomniałam prowadzi do integracji działalności wychowawczej, dydaktycznej, opiekuńczej, a co najważniejsze rozwija procesy poznawcze i samodzielność.

Rodzina wprowadza dziecko w świat wartości, uczy nawiązywać kontakty społeczne z rówieśnikami i dorosłymi, kształtuje dziecięcą świadomość oraz cechy charakteru. Zaspakaja także fizyczne i psychiczne potrzeby dziecka, a przede wszystkim potrzebę miłości, bezpieczeństwa, przynależności, akceptacji i samorealizacji. Potrzeby te dynamizują zachowanie dziecka, a stopień ich zaspokojenia zależy w dużej mierze od tego, jak rodzice i dzieci spotrzegają wzajemne interakcje.

Do czynników mających istotny wpływ na ciągle wzbogacanie osobowości dziecka można zaliczyć:

* strukturę rodziny – bardzo ważne jest poznanie czy dziecko wychowuje się w rodzinie pełnej, niepełnej, rozbitej. Na kształtowanie się osobowości dziecka ma wpływ fakt czy dziecko posiada rodzeństwo. Bowiem bardzo często jest tak, że rodzice koncentrują swoją uwagę na najmłodszym dziecku.

* kondycja materialno – socjalna – w obecnych czasach można wyróżnić rodziny, których sytuacja materialna jest dobra, i te, które bardzo często zmieniają pracę, nie mogąc znaleźć zatrudnienia. Bywa również tak, że rodzice bardzo często wyręczają dziecko w wielu czynnościach dnia codziennego. Wywołuje to u dziecka poczucie lęku, brak poczucia bezpieczeństwa, brak wiary we własne możliwości. Rodzice również bardzo często zbyt rygorystycznie podchodzą do swojego dziecka, co skutkuje złym zachowaniem w innym środowisku.

Dziecko w wieku przedszkolnym dąży do przebywania z innymi dziećmi. Kontakt ten jest bardzo ważny, bowiem zaspokaja podstawowe potrzeby psychiczne. Zabawa z innymi dziećmi rozwija wyobrażenie, myślenie, dzieci wymieniają informacje.

Poznanie warunków domowych dziecka pomoże nauczycielowi w doborze odpowiednich form i metod pracy. Umożliwi to dziecku zapewnianie najlepszych warunków do rozwoju, a także przygotowuje dziecko do wdrożenia do życia społecznego, samodzielności we wszystkich sferach.

Edukacyjne zadania rodziny polegają na zapewnieniu dziecku warunków do wielostronnego rozwoju. Rodzina jak instytucja odgrywa ogromną rolę w procesie socjalizacji dziecka. Można, zatem powiedzieć, że rodzina przygotowuje dziecko do przyszłego życia społecznego, kulturalnego, zawodowego, współpracując z instytucjami opiekuńczo-wychowawczymi⁴⁷.

Rodzina zdaniem M., Tyszkowej⁴⁸ jest naturalnym środowiskiem życia i wychowania dziecka. Dzieci i rodzice tworzą wspólnotę, która ma swój nie powtarzalny świat, różniący jedną rodzinę od drugiej. Bliskie kontakty emocjonalne kontakty z ojcem i matką, rodzeństwem, mają swój dalszy wpływ na kontakty w grupie społecznej, środowisku.

Dziecko, któremu rodzina zaspokaja potrzeby jest życzliwe, otwarte, gotowe do współpracy. Jeżeli natomiast wieź emocjonalna jest zachwiana, dziecko przejawia poczucie lęku i strachu.

Mówiąc o samodzielności dziecka 3-letniego należy zwrócić uwagę na stosunek rodzica do swojego dziecka, bowiem to on ma bardzo duży wpływ na rozwój dziecka, na jego osobowość i co najważniejsze na jego życie. Bowiem rozwój i wychowanie zależne są w bardzo dużej mierze od postaw rodzicielskich, ale także od sytuacji materialnej rodziny. Trudne warunki bytowe są przyczyną trudności dziecka w prawidłowym rozwoju:

- postawa akceptacji – charakteryzuje się tym, że rodzice akceptują i przyjmują dziecko zarówno z jego mocnymi jak i słabymi stronami.

- postawa współdziałania – to pozytywne zaangażowanie rodziców na rzecz dziecka i okazywanie zainteresowania jego zabawą, poza domem i w nim.

- postawa uznania praw dziecka – charakteryzuje się tym, że rodzice uznają prawa dziecka, jako równe bez przecenienia jego roli.

- postawa przyznania dziecku rozumnej swobody – rodzice, pozwalają dziecku na zabawę lub wykonywanie innych czynności z dala od nich.

Na negatywny rozwój dziecka mają wpływ negatywne postawy rodzicielskie. Zalicza się do nich:

- postawa odtrącająca – rodzice traktują dziecko, jako ciężar, bagatelizują jego potrzeby biologiczne i psychiczne. Bardzo często zdarza się, że rodzice krytykują poczynania dzieci;

- postawa unikania – rodzice unikają lub ograniczają kontakt z dzieckiem. Rodzice nie interesują się problemami dziecka, nie angażują się w jego sprawy;

- postawa nadmiernie wymagająca – rodzice stawiają bardzo wysokie wymagania, które przerastają możliwości dziecka. Dziecko nie jest w stanie spełnić oczekiwań rodziców, co doprowadza do zaburzeń w zachowaniu dziecka;

- postawa nadmiernie chroniąca – rodzice są nadopiekuńczy i starają się zaspokoić wszelkie potrzeby dziecka. Chronią dziecko przed „wpływem złego”. Taka sytuacja doprowadza do izolacji dziecka od otoczenia i niemożności dostosowania się do warunków społecznych.

Rola nauczyciela

Nauczyciel i rodzice przekazują dziecku wiedzę o bliższej i dalszej rzeczywistości, wprowadzając w świat wartości, dzielą się z nim samym sobą, akceptują jego inność. Jednak oddziaływanie jednej osoby na drugą „...nie oznacza dążenia do uczynienia innego kimś innym, do zaszczepienia...własnej słuszności, lecz dążenie do tego, aby, to, co rozpoznałem, jako słuszne, właściwe i prawdziwe, i co dlatego musi być zaszczepione również tam, w substancji drugiej osoby, zakiełkowało i rozwinęło się w postaci odpowiedniej do jej indywidualizacji⁴⁹”.

Pedagodzy przedszkolni znając właściwości rozwojowe dziecka, zagadnienia społecznego funkcjonowania, powinni jak najlepiej przygotować się do pomocy dziecku w tym trudnym momencie, jakim jest dla niego przekroczenia progu przedszkola. Należy też zwrócić uwagę na rodziców, dla których moment pójścia dziecka do przedszkola nastęrcza wiele obaw. Ich również nauczyciel powinien otoczyć swoją pomocą, i pokazać, że ich dziecko będzie się czuło bezpiecznie i dobrze w przedszkolu.

Działania te powinny wspierać zarówno dziecko, jak i rodzinę. Dlatego też tak wielką wagę w tym momencie nabierają te formy współpracy, które odnoszą się do przedstawienia przedszkola jego oferty edukacyjnej i propozycji wobec rodziców. Rodzice przekraczając próg przedszkola, są już poinformowani o działaniu przedszkola, wiedzą gdzie jest sala, nauczyciel, w tym momencie są to bardzo istotne rzeczy. Później zachodzą wszelkie inne procesy współpracy mające na celu bliższe poznanie dziecka i jego środowiska.

Inetta Nowosad⁵⁰ wyróżniła cele współpracy, wynikające z potrzeb i oczekiwań zarówno rodziców jak i nauczycieli:

- uświadomienie rodzicom, że wielostronny rozwój dziecka zależy od wspólnie realizowanych działań podjętych przez przedszkole i dom rodzinny;
- umacnianie więzi emocjonalnej między nauczycielem i rodzicami podczas wspólnie wykonywanych zadań;
- umożliwianie dwukierunkowego porozumiewania się nauczyciela i rodziców na zasadzie demokracji i partnerstwa;

- wymiana opinii i spostrzeżeń, np. w sprawie rozwoju fizycznego, psychicznego, społecznego dziecka lub odczuwanych przez nich potrzeb psychospołecznych;

- sugerowanie rodzicom określonych form oddziaływań wychowawczych, za pomocą, których mogliby wydatnie pomóc swym dzieciom w nauce i zachowaniu;

- ułatwienie nauczycielom rozumienia stosunku dziecka do swej rodziny oraz oczekiwań wobec niego.

Skoncentrowanie uwagi na świadomości celów współpracy przedszkola z rodzicami jest potrzebne do osiągnięcia celu, umożliwia to, bowiem zamierzony cel. Tym celem jest wielostronny rozwój dziecka i wzbogacenie osobowości dziecka. W literaturze przedmiotu wymienia się osiem podstawowych zadań, jakie stwarzają szanse aktywnego współuczestnictwa rodziców w procesie edukacji dzieci. Można tu zaliczyć:

- informowanie rodziców o ich organizacyjno-prawnych możliwościach wpływu na całokształt warunków przedszkolnej edukacji;

- udostępnieniu wszystkich dziedzin życia przedszkola zorganizowanemu wpływowi rodziców;

- okazywaniu przyzwolenia na wpływ rodziców w zakresie zagadnień związanych z organizacją funkcjonowania placówki;

- dostrzeganie w rodzicach naturalnych sprzymierzeńców w pracy podejmowane z dzieckiem;

- podtrzymywanie gotowości rodziców do współpracy;

- umożliwianie dokonywania wyborów, współdecydowania rodziców o sprawach, dotyczących procesu edukacji dzieci;

- dynamizowanie rozwoju dzieci, nauczycieli i rodziców w toku wzajemnych kontaktów;

- zachowanie tendencji do dzielenia odpowiedzialności, za współpracę pomiędzy obiema stronami tj. rodziców, nauczycieli (dyrektorów)⁵¹.

Ważne jest stwarzanie w przedszkolu każdemu dziecku warunków, aby mogło odkrywać, pobudzać, wzmacniać swój potencjał. Bardzo ważne jest, aby nauczyciel akceptował dziecko, jakim ono jest. Akceptując swoich wychowanków nauczyciel tworzy klimat, który sprzyja aktywności dziecka wyzwała jego ciekawość poznawczą, wewnętrzną motywację do podejmowanych działań. Jednak należy brać pod uwagę, iż wyniki pracy nauczyciela zależały w dużym stopniu od stosunku rodziców do przedszkola. Dlatego nauczyciel powinien kształtować pozytywne relacje z rodzicami dla wspierania rozwoju dzieci. Jest to trudne zadanie,

dlatego trzeba przygotować nauczycieli przedszkoli, do podejmowania działań, związanych z nawiązaniem kontaktów bliższych z rodzicami.

Wiktor Żłobicki⁵² zwraca uwagę na przygotowanie nauczycieli do „.....Organizowania interakcji z rodzicami, a nie tylko na rozwijaniu wiedzy ogólnej”.

Natomiast Bożena Pawlak⁵³ uważa, że przygotowanie nauczycieli w zakresie działań partnerskich z rodzicami powinno obejmować:

- ukazywanie korzyści, jakie przyniesie dzieciom współpraca nauczycieli i rodziców;

- stwarzanie rodzicom warunków do zdobywania i poszerzania wiedzy psychologiczno- pedagogicznej;

- poszukiwanie nowych, bardziej skutecznych form współpracy z rodzicami;

- określanie wspólnie z rodzicami wzajemnych oczekiwań i celów podejmowanej współpracy i działań partnerskich;

- organizowanie zajęć warsztatowych dla nauczycieli i rodziców mających na celu doskonalenie porozumiewania się;

- stwarzanie okazji do poznawania „...sposobów kierowania grupą ludzi dorosłych, metod ułatwiających ich aktywizowani, itp.”.

Znaczenie współpracy rodziców z przedszkolem i jej wpływ na rozwijanie samodzielności u dzieci trzyletnich

Celem przedszkola jest wszechstronne wychowanie dzieci i przygotowanie do szkoły, zawierając treści służące realizacji tych celów. Cele, jakie stawia przedszkole wychowaniu dziecka warunkują i splatają ze sobą: całościowym procesem jak zarówno, bowiem rozwój dziecka, jak i jego wychowanie. Centralne miejsce w tych celach zajmuje uspołecznienie i kształtowanie charakteru dziecka. Wiele w tym zakresie można osiągnąć właśnie przedszkole, kierując doświadczeniami dzieci i wpajając wartości niezbędne we współżyciu między ludźmi⁵⁴.

Współpraca nauczycieli i rodziców jest konieczna we współczesnej rzeczywistości edukacyjnej. Postrzegać należy, jako wymóg formalny, a organizować zgodnie ze wskazanymi sugerowanymi przez nowe koncepcje pedagogiczne, prawo oświatowe (Europejska Karta Praw i Obowiązków Rodziców, Konwencja o Prawach Dziecka, Ustawa o Systemie Oświaty), zarządzanie i dokumenty wyznaczające założenia i ramy organizacyjne przedszkoli. Za konieczności współpracy przemawiają następujące argumenty⁵⁵:

1. Najnowsze teoretyczne opracowania sugerują między innymi prawa dziecka do doświadczeń dorosłego w granicach własnych kompetencji, przy wsparciu dorosłego, jak również rodziców i nauczyciela. Obejmuje to również proces polegający na wprowadzeniu dziecka w przyszłość po przez połączenie wpływów, zintegrowanego działania. Konieczne jest przestrzeganie nowych zadań i celów, przestrzegania współczesnych edukacji, a także spełnieniu nowych funkcji zarówno wobec rodziców jak i samego dziecka.

2. W podstawie programowej również można znaleźć, jaką funkcję powinno pełnić przedszkole wobec rodziców:

- pomagać rodzicom w rozwijaniu możliwości rozwojowych dziecka i podjęcie specjalistycznej interwencji w razie potrzeby;

- Informować rodziców o postępach dziecka;

- uzgadniać z rodzicami wspólnie kierunki i zakres działań organizowanych w przedszkolu;

3. W statucie powinny być określone zadania nauczyciela związane ze współdziałaniem z rodzicami, w sprawach wychowania i nauczania dzieci.

4. Przedszkole powinno charakteryzować się dobrymi cechami, są to między innymi; Dobry poziom współdziałania z rodzicami na poziomie wychowani dzieci i współuczestniczeniu w ich edukacji.

Potrzebą obecnego wychowania jest *integracja przedszkola z domem rodzinnym* dziecka, postrzegane jest to, jako troska o jego przyszły rozwój.

5. Za tą potrzebą przemawiają następujące argumenty:

- * Nauczyciel powinien dobrze poznać dziecko, z uwzględnieniem jego cech, właściwości rozwojowych, bowiem, każde dziecko, które przechodzi do przedszkola przynosi ze sobą pewien bagaż zdolności i umiejętności, predyspozycje psychiczne i fizyczne. Jednak, aby bardzo dobrze je poznać nauczyciel musi współdziałać z rodzicami, rozmawiać z rodzicami o dziecku, dzieląc się informacjami o dziecku.

6. Nauczyciel powinien nie tylko stymulować i promować prawidłowy rozwój, powinien również uczestniczyć w korygowaniu odchylenia i deficytów, Jednak, aby dobrze to zrobić, należy zapoznać się z sytuacją rodzinną dziecka, aby sprostować tym wymaganiom.

7. Bardzo ważne stają się pedagogizacja rodziców, ważne jest, aby dostarczać rodzicom wiadomości o nowych metodach, formach, środkach i uwarunkowaniach procesu wychowania, jak również o udzielaniu pomocy w wychowaniu dzieci.

Na pewno będzie to miało wpływ na współpracę i na podniesieniu stopnia refleksji nad wychowaniem dzieci.

8. Coraz częściej zauważyć można pogłębiającą się współpracę rodziców z przedszkolem, co ma bardzo duży wpływ na proces wychowania i rozwój dziecka.

9. Okres dzieciństwa to radosny okres życia dziecka. Różne formy współpracy sprzyjają radosnym doznaniom dzieci i rodzicom. – Festyny, uroczystości przedszkolne, są doskonałą okazją do wzmocnienie więzi rodzinnej.

10. Współdziałanie rodziców z nauczycielem daje dziecku poczucie bezpieczeństwa, bowiem jak wcześniej wspomniałam małe dziecko jest bardzo często zagubione przekraczając próg przedszkola.

Współpraca rodziców z nauczycielem jest konieczną i potrzebną współczesnej edukacji, przyczynia się, bowiem do kształcenie umysłów i serc małych wychowanków, Prowadzi do integracji działalności opiekuńczej, wychowawczej, dydaktycznej przedszkola i domu rodzinnego. A bardzo ważne jest również, iż owa współpraca jest refleksją nad stanem relacji interpersonalnych, w jakich pozostają rodzice i nauczyciele.

²⁶ M. Bulera, K. Żuchelewska, op. cit., s. 17.

²⁷ tamże, s. 22.

²⁸ Lubowiecka J, *Przystosowanie psychospołeczne dziecka do przedszkola*, Warszawa WSiP, 2000, s.23.

²⁹ Bulera M, Żuchelewska K, op. cit. s. 67.

⁴⁴ Bulera M, Żuchelewska, op.cit, s.48.

⁴⁵ tamże, s. 49.

⁴⁶ Winiarski M, *Współpraca w ramach edukacji środowiskowej*, Pedagogika Społeczna, 2007, nr 4, s.7-22.

⁴⁷ Tchorzewski 2002.

⁴⁸ Tyszkowa M, *Rozwój dziecka w rodzinie i poza rodziną*, Poznań, 1985.

⁴⁹ Buber M, *Die Erzaehlungen der Chassidim*, Zuerich, 1992.

⁵⁰ Bulera, K, Żuchelewska, *Edukacja przedszkolna z partnerskim udziałem rodziców*, Warszawa, s. 17.

⁵¹ Mendel B, *Zbiór zadań z fizyki dla klasy I szkół średnich*, Warszawa, 1998, s.155-158.

⁵² Żłobicki W., *Rodzice i nauczyciele w edukacji wczesnoszkolnej*, Kraków, 2000, s. 138.

⁵³ Pawlak B, *Jak współpracować z rodzicami uczniów klas początkowych*, Kraków, 2003, s.65.

⁵⁴ M. Kwiatkowska, op. cit., s. 455.

⁵⁵ M. Bulera, K. Żuchelewska, op.cit, s. 50.

Scenariusze zajęć dotyczące współpracy rodziców z nauczycielem przedszkola a rozwijanie samodzielności dzieci trzyletnich

Chciałabym ukazać formy, jakie są organizowane w przedszkolach, w których pracowałam i obecnie jestem nauczycielem. Zwróciłam tu szczególną uwagę na te formy współpracy z rodzicami, które cieszą największym uznaniem i zainteresowaniem.

Pierwszą formą są wszelkie uroczystości z okazji Dnia Babci i Dziadka, Dnia Mamy. Również rodzice bardzo chętnie uczestniczą w balach, które są organizowane przez przedszkole. Są to między innymi: Bal Jesieni, Bal Karnawałowy, Bal Wiosny. Poniżej przedstawiłam scenariusz jednego z balów, który odbył się w naszym przedszkolu. Podczas takich imprez rodzice mają szansę widzieć, jakich postępów dokonały ich pociechy, są to również doskonałe okazje to nawiązania bliższych relacji z rodzicami i wymiany wspólnej wiedzy o dziecku.

SCENARIUSZ UROCZYSTOŚCI Z OKAZJI DNIA BABCI I DZIADKA

Cel główny: Wzmocnienie więzi emocjonalnej z rodziną, kształtowanie uczucia przywiązania i szacunku do dziadków.

Cele ogólne:

- obmyślenie różnych niespodzianek sprawiających radość najbliższym członkom rodziny;
- uczenie sposobów wyrażania uczuć i szacunku do osób starszych;
- przyzwyczajanie do kulturalnego zachowania się wobec dziadków podczas składania życzeń;
- kształtowanie więzi uczuciowej z rodziną.

Cele operacyjne:

Dziecko:

- Wie, w jaki sposób może wyrazić swoje uczucie do swoich dziadków;
- Potrafi okazać szacunek w stosunku do osób starszych
- Potrafi kulturalnie zachować się wobec swoich dziadków i osób starszych;
- Samodzielnie obmyśla i wykonuje niespodziankę dla swoich najbliższych członków rodziny – dziadków;
- Potrafi, złożyć życzenia swoim najbliższym.

Przebieg:

I Część artystyczna

1. *Wiersz „Powitanie”*

Są takie dwa dni

Jedyne dni w roku

To święto Babci i Dziadka

Łza się kręci w oku

O tym ważnym święcie

Dobrze pamiętamy i dla naszych gości

Widowisko mamy.

2. *Piosenka „Babcia”*.

3. *Wiersz*

Wesołe słońce wesoło patrzy

i ciepły uśmiech posyła babci.

I ja też, babciu, mam dziś dla ciebie uśmiech

jak słońko jasne na niebie.

4. *Piosenka „Dziadzio”*.

Kochany dziadku,

życzę Ci szczęścia i dostatku.

Uśmiechaj się zawsze,

bo kocham Cię szczerze w domu,

w kinie i na spacerze

6. Zaproszenie babci i dziadka do wspólnej zabawy. „*Misie dwa*”.

7. Na zakończenie dzieci śpiewają Dziadkom Sto lat i wręczają prezenty.

8. Poczęstunek dla Dziadków przygotowany w sali.

Kolejną formą współpracy z rodzicami, która odzwierciedla postępy maluchów, pokazuje ich dokonania manualne jest tablica prac plastycznych. Cieszy się ona wielkim zainteresowaniem wśród rodziców.

W przedszkolu również organizowane są zajęcia otwarte dla rodziców, mające na celu pokazanie rodzicom, jak mogą pracować ze swoimi dziećmi w domu, jak w miły i przyjemny sposób mogą spędzać czas ze swoim pociechami, ale co najważniejsze są doskonałą okazją do wspólnych spotkań w miłej atmosferze.

Scenariusz zajęć otwartych dla rodziców

„*Literatura inspiracją twórczych działań dziecka*”

Cele :

Dziecko

– potrafi skupić uwagę na słuchanym tekście

– analizuje wiersz

– czyta ze zrozumieniem tekst

– rozwiązuje zagadki

– tworzy opowiadanie zainspirowane literaturą

– wyraża swoje emocje w formie plastycznej

– kreśli znaki w rytm słyszanej muzyki wg zasady

koła zintegrowanego ruchu

Przebieg:

1. Słuchanie wiersza pt. „*Zielony wiersz*” J. Rajtacza

– kim chciał być bohater wiersza?

– w jakiej porze roku rosło drzewo z wiersza?

Wyobraź sobie, że jesteś wiosennym drzewem

– czyim jesteś domem? Co czujesz?

– czego pragniesz najbardziej?

–kiedy myślę o wiosennym drzewie widzę.....
(swobodne wypowiedzi dzieci)

2. Zabawa ruchowa przy dźwiękach muzyki relaksacyjnej w formie opowieści snutej przez nauczyciela pt. „*Rosnie drzewo*”

3. Rozwiązywanie zagadek, podanie nazwy drzewa rozwiązania zagadki, praca w 3 zespołach. Ćwiczenia w czytaniu ze zrozumieniem.

Zagadka nr 1:

wysokie , ma drobne listeczki ,ma czerwone owoce , lubią je ptaki . (jarzębina)

Zagadka nr 2:

wysokie , klują , pachnące ,lubi święta (świerk)

Zagadka nr 3:

wysokie , ma duże liście , lubi wodę , lubi ptaki , ma brązowe kuleczki (kasztanowiec)

4. Zagadka w pudełku. Dzieci podają różne propozycje tego, co znajduje się w pudełku, oglądanie zgromadzonych materiałów. Tworzenie na dywanie drzewa z przygotowanych materiałów, kompozycja własna dzieci.

5. Tworzenie opowiadania o wiosennym drzewie rozpoczętego przez nauczyciela, nagrywanie wypowiedzi dzieci.

Pewnego dnia w lesie wyrosło drzewo.

6. Malowanie pastelami w dwu odcieniach zieleni oburącz, w rytm słuchanej muzyki, spirali różnej wielkości wg. koła zintegrowanego ruchu , na arkuszach szarego papieru w grupach po 4 dzieci , każde z jednej strony stołu na którym leży papier do rysowania.

Wycinanie chmurek wg pomysłów dzieci, doklejanie chmurek części korony drzewa do pnia wyciętego z szarego papieru.

Oglądanie powstałych prac.

7. Zakończenie: Dorysowanie do pnia drzewa pastelami jego mieszkańców. Sprzątanie sali.

Kolejną formą współpracy z rodzicami są zebrania, na których rodzice są informowani o postępach swoich pociech, są doskonałym momentem, aby porozmawiać z rodzicami, na tematy dla nich najważniejsze. Poniżej przedstawię ankietę, która odzwierciedli oczekiwania rodziców wobec przedszkola a, co najważniejsze ukáže formy współpracy dla nich najbardziej atrakcyjne.

Ankieta dla rodziców

Zwracam się z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na podstawione poniżej pytania. Pozwolą one zbadać opinię rodziców na temat współpracy ze szkołą, w procesie rozwijania samodzielności ich dzieci.

Zapewniam całkowitą anonimowość. Za rzeczowe odpowiedzi z góry dziękuję.

1. Co według Państwa oznacza samodzielność?

.....
.....

5. Co Państwa zdaniem należałoby zrobić, aby Państwa dziecko było bardziej samodzielne?

- A) ZADAWAĆ DZIECKU WIECEJ OBOWIĄZKÓW
- B) POSZERZYĆ PAŃSTWA KONTAKTY ZE PRZEDSZKOLEM
- D) NIE NALEŻY NIC ROBIĆ, ABY PAŃSTWA DZIECKO BYŁO BARDZIEJ SAMODZIELNE
- E) INNE.....

6. Jeśli kontaktują się Państwo z przedszkolem swojego dziecka to rozmawiają Państwo z nauczycielem o umiejętnościach planowania działań przez Państwa dziecko?

- A) TAK
- B) NIE
- C) CZASAMI

8. Czy podczas rozmowy z nauczycielem Państwa dziecka rozmawiają Państwo o sposobach realizacji zadań, które dziecko ma wykonać?

- A) TAK
- B) NIE
- C) CZASAMI

9. Czy podczas rozmowy z nauczycielem rozmawiają Państwo o samodzielności swojego dziecka podczas wykonywania zadań, zadanych przez nauczyciela podczas pobytu dziecka w przedszkolu.

- A) TAK
- B) NIE
- C) CZASAMI

10. Jakie formy kontaktu z Państwem oferuje przedszkole?

- A) KONTAKTY INDYWIDUALNE
- B) WYKŁADY I POGADANKI
- C) ZEBRANIA Z RODZICAMI
- D) ZAJECIA OTWARTE
- E) UROCZYŚCISZCZ SZKOLNE
- F) KĄCIKI DLA RODZICÓW
- G) INNE, jakie

11. Która z przedstawionych powyżej form jest dla Państwa najbardziej atrakcyjna?

.....

12. Czy w przedszkolu, do której uczęszcza Państwa dziecko działa Rada Rodziców?

- A) TAK
- B) NIE
- C) NIE WIEM

13. Czy informacje przekazywane przez przedszkole o Państwa dziecku są zrozumiałe?

- A) ZROZUMIAŁE
- B) NIEZROZUMIAŁE

14. Jak oceniają Państwo swoje kontakty ze przedszkolem?

- A) BOBRE
 B) BARDZO DOBRE
 C) ZŁE

15. Jak często odbywają się zebrania z rodzicami w przedszkolu?

16. Czy chętnie uczestniczą Państwo w zebraniach organizowanych przez przedszkole?

- A) CHĘTNIE
 B) RACZEJ CHĘTNIE
 C) NIECHĘTNIE

17. Czy według Państwa przedszkole ma wpływa na samodzielność Państwa dzieci?

- A) TAK
 B) NIE
 C) NIE WIEM

Przedstawione powyżej formy współpracy to tylko część, jaką oferuje przedszkole rodzicom. Bardzo ważnym elementem porozumienia jest Internet, miejsce gdzie rodzice mogą w każdej chwili obserwować działania przedszkola. Mają tu dostęp do wszelkich informacji o przedszkolu, jego działaniach. Znajdują się tu bardzo ciekawe artykuły pedagogiczne i psychologiczne, z zakresu wychowania, rozwoju, działalności małego dziecka. W dobie rozwoju świata, taka forma współpracy cieszy się coraz większym zainteresowaniem.

Bibliografia

1. Bulera M, K. Żuchelewska, *Edukacja przedszkolna z partnerskim udziałem rodziców*, Warszawa.
2. Buber M, *Die Erzaehlungen der Chassidim*, Zuerich, 1992.
3. Dewey J., *Jak myślimy*, Warszawa 1957.
4. Encyklopedia psychologiczna, red. Szewczuk Wł. Fundacja Innowacja, Warszawa 1998.
5. *Encyklopedia pedagogiczna*, red. Pomykało Wł. Fundacja Innowacja, Warszawa 1993.
6. Chmaj L. *Prądy i kierunki w pedagogice XX wieku*, Warszawa 1996.
7. Krajewski E.T., *Z problematyki samodzielności studentów w studiach wyższych*, Zeszyty naukowe Szczecin 1983, nr 40.
8. Komeński J. A., *Wielka dydaktyka*, Wrocław 1956.
9. Kuc Bolesław, Rafał, *Partnerstwo w szkole*, Oddział Centrum Doskonalenia N, Wrocław 1990.
10. Kwiatkowska M, *Psychologia rozwojowa i wychowawcza wieku dziecięcego*, Warszawa 1985.
11. Kwiatkowska M, *Rozwój i wychowanie dziecka w wieku przedszkolnym*, Warszawa 1970, Nasz Księgarnia.
12. Kilar-Turska M, *Jak pomagać dziecku w poznawaniu świata*, Warszawa WSiP 1992.

13. Konstamm R, *Praktyczna psychologia dziecka*, Warszawa WSiP 1989
14. Lis S, *Proces socjalizacji dziecka w środowisku pozarodzinym*, Warszawa PWN, 1992.
15. Lubowiecka J, *Przystosowanie psychospołeczne dziecka do przedszkola*, Warszawa WSiP, 2000.
16. Łobocki, 1999, *Wprowadzenie do badań pedagogicznych*.
17. Maszke A, *Metodologiczne podstawy badań pedagogicznych*, Wydawnictwo UR, Rzeszów, 2004
18. Mendel B, *Zbiór zadań z fizyki dla klasy I szkół średnich*, Warszawa, 1998
19. Nowicki T. *Zagadnienie kształcenia samodzielności studentów*, „Studia pedagogiczne”, Wrocław 1957, t.4.
20. Okoń W. *Problem samodzielności myślenia i działania*, „Studia pedagogiczne”, Wrocław, 1957.
21. Okoń W. *Nowy słownik pedagogiczny*, Wydawnictwo Akademickie „Żak”, Warszawa, 1995.
22. Parafiniuk-Solińska J, *Samodzielne uczenie się w procesie dydaktycznym*, Szczecin, 1988.
23. Pauzewicz K., *Czy kształcimy samodzielność studentów?*, Życie Szkoły wyższej 6, 1971.
24. Pieter J., *Samodzielność w uczeniu się*, Chocwanna, rok XII(XXIII), zeszyt 1, Katowice, 1968.
25. Półturzycki J. *Wdrażanie do samokształcenia*, Warszawa, 1983.
26. Pawlak B, *Jak współpracować z rodzicami uczniów klas początkowych*, Kraków, 2003.
27. Szum S. *Aktywność własna jak czynnik rozwoju dziecka w okresie lat 7-14*, „Nowa Szkoła”, 1959, nr. 6.
28. Tomaszewski T. *Z zagadnień psychologii i samodzielności*, „Kwartalnik pedagogiczny” 1958, nr. 1.
29. www.literka.pl. Rzeszów.2000.
30. www.mmp.fio.org.pl. Warszawa 1999.
31. Winiarski M, *Współpraca w ramach edukacji środowiskowej*, Pedagogika Społeczna, 2007.
32. Wołoszynowa L. *Komitety rodzicielskie, współpracownicy i pomocnicy polskiej szkoły*. „Rodzina i Szkoła” 1962.
33. Żłobicki W., *Rodzice i nauczyciele w edukacji wczesnoszkolnej*, Kraków, 2000, s. 138.
34. Andrukowicz W. *Struktura czynności usamodzielniających i samodzielnych w procesie uczenia się*, Szczecin, 1994.

Kamila Jabłońska

– absolwentka Uniwersytetu Szczecińskiego. Ukończyła wydział humanistyczny – kierunek pedagogika – specjalność pedagogika rewalidacyjna i korekcyjna. Obecnie pracuje w AEP w PM-PCE w Szczecinie

Rodzice mają głos



Szkoła i rodzice, czyli trudna miłość

Szkoła ma za zadanie uczyć i wychowywać. Oczywiście – nie sama. W tym równaniu, aby wyszedł dobry wynik, potrzebni są jeszcze rodzice. Ale czy w przeciętnej szkole i w obecnie funkcjonującym systemie edukacji możemy oczekiwać, że rodzice będą prawdziwymi partnerami dla szkół i organów prowadzących?

Zacznijmy „od jajka”, czyli od ustawy o systemie oświaty. Uso w teorii wydaje się dostrzegać rodziców, ale w praktyce to pozory. Ustawodawca daje rodzicom zaledwie namiastkę poczucia, że mają coś do powiedzenia. Usankcjonowane w uso rady rodziców są ciałem doradczym, których głosu dyrekcja – jak nie będzie chciała – nie musi specjalnie respektować. Jaki jest tego efekt? Rady rodziców często albo odgrywają marginalną rolę, albo mają znikomą rozpoznawalność wśród społeczności rodziców. Dofinansowują nagrody w konkursach, czasem podpisują jakieś dokumenty, wskażą ubezpieczyciela. Generalnie – zajmują się tym, co bezpieczne i mało kontrowersyjne. Ich wpływ na życie szkoły często jest obciążony chęcią życia w zgodzie z dyrekcją – kto bowiem odważy się być w realnej kontrze do zarządzających placówką, od których zależy los szkolny własnego dziecka?

A jeśli przepisy nie dają równej pozycji i rangi rodzicom w systemie oświaty, może założenia programowe pomogą? Też chyba nie. Weźmy pod lupę dwa przykładowe zagadnienia problemowe, występujące na styku szkoła – dom: sport i zdrowe odżywianie.

Kwestia sportu, a raczej zwolnień z zajęć wychowania fizycznego jest ostatnio nośnym tematem. Kto zwalnia dzieci z zajęć sportowych w pierwszych latach szkoły? Najczęściej rodzice. Z różnych powodów – żeby się dziecko nie zaziębiło, żeby nie miało gorszej średniej, żeby się nie przemęczało, żeby sobie krzywdy na przestarzałej infrastrukturze nie zrobiło... O problemie mówi się wiele, organizuje się specjalne szkolenia, konferencje czy seminaria dla nauczycieli i dyrektorów. Wszyscy wiedzą, że jest źle. Ale czy ktoś podejmuje w tej kwestii dialog z rodzicami? Nie. Nie ma działań systemowych na poziomie samorządów czy szkół. Nie ma informacji dla rodziców, jak wygląda oferta zajęć dla dzieci, próby przekonania, że zwalnianie z w-fu działać może na szkodę dziecka. Dziecko ma na zajęcia chodzić. Nie chodzi? Zwolnione jest przez rodziców? Trudno. Odnotowujemy statystyki i pracujemy dalej. W znakomitej większości szkół nie ma nawet refleksji, że może rodzice mogliby jakoś pomóc w uatrakcyjnieniu zajęć sportowych. Znam takie środowiska szkolne, w których rodzice angażują się jako trenerzy takich zajęć. Ale to wymagało

wielkiej determinacji, a inicjatywa zazwyczaj leżała po ich stronie, a nie po stronie szkoły.

Kolejny ważny obszar to zdrowe odżywianie. W Szczecinie rajcy miejscy pochylili się swego czasu nad stanem zdrowia dzieci i ofertą żywieniową dostępną w szkołach. Załatwiono kwestię sklepików i problem maszyn vendingowych. Urzędnicy stworzyli program, w którym mądre głowy dumają nad problemem otyłości u najmłodszych. Czasem w klasach organizowane są pogadanki z dziećmi o tym, jak zdrowo jeść. Tu i ówdzie organizowane są w szkołach konkursy propagujące prawidłowe odżywianie. A gdzie w tym wszystkim jest najważniejszy czynnik – rodzice? Gdzie działania skierowane do nich, żeby przekonać ich, że cola i chipsy nie są najlepszą przekąską? Gdzie propozycja wspólnych zajęć dla rodziców i dzieci, w czasie których nauczą się przyrządzać zdrowe posiłki? Gdzie wreszcie partnerskie ustalanie z rodzicami oferty żywieniowej dostępnej w szkole? W 99 proc. szkół – nie ma. A to rodziny są podstawowym, pierwotnym środowiskiem, które decydują o tym, co i jak dziecko je. Bez współpracy w tym zakresie z rodzicami najlepszy urzędniczy program można sprowadzić do poziomu „półkownika”.

I tak rodzice stają się zaledwie biernymi odbiorcami tego, co dzieje się w szkole. Skoro nikt od nich nic nie chce, nie wymaga, angażują się coraz mniej. Skoro angażują się coraz mniej, można ich coraz bardziej pomijać w życiu szkoły. Dzisiaj nawet Internet zniechęca do przychodzenia na zebrania. Po co, skoro o wydarzeniach szkolnych można przeczytać na stronie szkoły, a oceny i obecności sprawdzić w dzienniku elektronicznym?

Tak, wiem, w pewien sposób przejawiam problem. Zdarzają się szkoły, w których rady rodziców potrafią nie zgodzić się czasem z dyrektorem i doprowadzić do innych rozwiązań, niż te, które forsuje dyrekcja. Wiem też, że łatwiej współpracuje się partnersko w mniejszych społecznościach, niż w placówkach – molochach. Zdaję sobie również sprawę, że mając od kilkuset do kilku tysięcy rodziców dyrektor szkoły czy przedszkola nie jest w stanie zaangażować ani zadowolonych wszystkich. I mam tę bolesną świadomość, że zdarzają się tak roszczeniowi rodzice, którzy potrafią skutecznie zniechęcić do jakiegokolwiek dialogu.

Ale Drodzy Czytelnicy – powiedzcie tak z ręką na sercu – ile znaczą placówki, w których rodzic odwiedzający szkołę widzi propozycję współdziałania, ofertę skierowaną do niego, a nie jest jedynie biernym odbiorcą informacji o tym, co dzieje się w szkole? W ilu placówkach zainteresowanie dialogiem z rodzicami ogranicza się głównie do wywiadówki kilka razy do roku? W ilu proponowane są wspólne działania dla dzieci, rodziców i nauczycieli, które nie są elementem projektów unijnych? Dzisiaj ta ważna dla dzieci relacja szkoły i rodziców wydaje się być raczej „trudną miłością” i „małżeństwem z rozsądku”, niż wyrazem autentycznej potrzeby i chęci współdziałania.

Dorota Korczyńska

– Stowarzyszenie Rodzice dla Szczecina

I Liceum Ogólnokształcące w Szczecinie

Współpraca szkoły z rodzicami

Rodzice, najważniejszy partner szkoły w procesie edukacyjno-wychowawczym, mają prawo do wychowania swoich dzieci zgodnie z własnymi przekonaniami moralnymi, politycznymi i religijnymi. Nie można nie doceniać rodziców, pierwszych i faktycznych wychowawców naszych uczniów, a szkoła, która nie zadba o współpracę z rodzicami, nigdy nie będzie przyjazna i profesjonalna. Rodzice mają jednak również pewne obowiązki, bowiem są oni odpowiedzialni za systematyczne uczęszczanie swoich pociec do szkoły i zapewnienie im warunków umożliwiających przygotowanie się do nauki, o czym - mam wrażenie - niektórzy rodzice zapominają. **Szkoła nie wyręczy rodziców w ich pracy wychowawczej, pełni jedynie rolę wspomagającą i dlatego oczekuje od nich otwartości i gotowości do współpracy.**

Jak pozyskać zaufanie rodziców i włączyć ich w działania wychowawcze w różnych formach (np.: biwaki, wycieczki, uroczystości szkolne, kontakty z kulturą)? Rodzice działający w Radzie Szkoły występują w roli jurorów w konkursach organizowanych przez I LO. Ci z rodziców (opiekunów prawnych), którzy prowadzą działalność gospodarczą, mogą odpisać 1 proc. podatku na rzecz szkoły i uzyskać tytuł „Firmy przyjaznej szkole”, mogą także sfinansować stypendium szkolne (np.: dla anonimowego ucznia będącego w szczególnie trudnej sytuacji życiowej). Rodzice angażują się również w organizowanie klasowych wigilii (np. pomagając w dostarczaniu potraw). Zdarzają się również sytuacje, gdy rodzic z danej klasy bierze udział w wycieczce, pełniąc obowiązki opiekuna.

We współczesnej szkole współpraca rodziców i nauczycieli w procesie edukacji i wychowania młodzieży należy do zadań priorytetowych, ale także niezwykle trudnych (bo i dziedziną delikatną). I Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie posiada, jak powinna każda placówka edukacyjno-wychowawcza, Program współpracy z rodzicami. Przyjęcie postawy partnerskiej daje w tej konkretnej sytuacji obu stronom szansę na współodpowiedzialność za efekty pracy, przyczynia się również do stwarzania dobrego klimatu w szkole.

Nie ulega wątpliwości, że wszystkie procesy wychowawcze szkoły muszą być uzgodnione z rodzicami i przez nich opiniowane, albowiem bez zgody rodzica czy wbrew jego woli oddziaływać na mło-

dzież w szkole nie wolno. Jeśli jednak dom rodziny nie jest partnerem w tych działaniach, bywa, że szkoła (wychowawca, pedagog) przejmuje inicjatywę, bo nie może być nic ważniejszego, niż dobro i bezpieczeństwo każdego powierzonego nam młodego człowieka.

Na początku każdego roku szkolnego, podczas pierwszych zebrań z rodzicami w klasach pierwszych zawsze przeprowadzane są ankiety, z których później wychowawcy, szkolny pedagog i dyrekcja dowiadują się, jakie są oczekiwania rodziców wobec szkoły, np. o czym chcieliby w szkole współdecydować. Ponadto, nauczyciele wychowawcy klas pierwszych mają obowiązek zapoznać rodziców z podstawowymi aktami normującymi życie szkoły, takimi jak: Statut Szkoły, Regulamin oceniania, promowania i klasyfikowania, Regulamin oceny zachowania, Przedmiotowe Systemy Oceniania i Wewnątrzszkolne Systemy Oceniania oraz z procedurami maturalnymi. Niejednokrotnie my, nauczyciele, przekonaliśmy się, że znajomość obowiązujących w szkole procedur, jak i ich przestrzeganie, ułatwiają funkcjonowanie w placówce zarówno uczniom, jak i nam, przedmiotowcom. A rodzicom pomaga to zrozumieć, że ich pociechy w szkole mają nie tylko prawa, lecz także obowiązki. By każda ze stron mogła bez problemów zapoznać się z wymienionymi dokumentami, wystarczy pobrać je ze szkolnej strony internetowej.

Ankiety przeprowadzane na pierwszych wywiadówkach pozwalają się również dowiedzieć, z jakimi instytucjami rodzice uczniów pomogą nawiązać współpracę, jak organizować i przeprowadzać imprezy szkolne oraz jak włączyć się w realizację zadań wynikających z różnych obszarów (np. preorientacja zawodowa, spotkania z pracownikami wyższych uczelni). Realizowane obszary zadaniowe podlegają cyklicznie starannej ewaluacji, co pozostaje nie bez znaczenia dla dalszych działań szkoły.

W I LO staramy się zachęcać rodziców do obecności na wywiadówkach. Może się wydawać, że edziennik ograniczył chęć przychodzenia rodziców do szkoły. I na to są sposoby! Wywiadówki - przynajmniej pięć razy w roku szkolnym - nie są tylko spotkaniami na temat ocen cząstkowych i postępów w nauce. Podczas spotkań mówimy także na temat procedur maturalnych (dla rodziców uczniów klas trzecich), wyjazdów integracyjnych (w klasach pierwszych), profilaktyki uzależnień (spotkania prowadzone przez specjalistów). W tym roku szkolnym zorganizowaliśmy, we współpracy z Wojewódzką Komendą Policji, spotkanie na temat zagrożenia cyberprzemocą. Uczestniczyli w nim ro-

dzice klas drugich, do końca roku szkolnego odbędzie się podobne spotkanie dla rodziców klas pierwszych. Zainteresowani rodzice po spotkaniu mieli możliwość porozmawiania z paniami prele-gentkami w celu uzyskania bardziej szczegółowych informacji (np. możliwości terapii, na co zwracać uwagę w zachowaniu dziecka).

Jak każda współczesna szkoła, I LO również boryka się z określonymi trudnościami na linii szkoła - rodzic. Do najpoważniejszych należą kłopoty z frekwencją, niepunktualność oraz lekceważenie systematyczności w wykonywaniu obowiązków szkolnych. Nie wszyscy rodzice zdają się rozumieć, że ponoszą odpowiedzialność za nieuzasadnione nieobecności swych dzieci na zajęciach edukacyjnych i że usprawiedliwianie absencji dziecka bez zainteresowania się przyczyną tejże (nie na życzenie, wszystkich godzin, nawet po dłuższym czasie), tak naprawdę obraca się na szkodę ucznia. Opuszczanie lekcji może wynikać z wielu przyczyn, nie zawsze natury szkolnej (np. złe oceny z przedmiotów). Zdarza się, że pedagog lub wychowawca dowiaduje się o sprawach, o których rodzic nie miał pojęcia (myśli samobójcze, kłopoty w relacjach rówieśniczych). Nawet jeśli wychowawca wykaże się nadopiekuńczością i wyolbrzymi zagrożenie, to i tak lepiej, niż gdyby umknął oczom pedagogów najmniejszy sygnał o problemach ucznia (jak np. przemoc w rodzinie, choroba alkoholowa, trudna sytuacja materialna).

Na co dzień stykamy się z rodzicami bardziej lub mniej wydolnymi wychowawczo. Rodzice niekiedy traktują nauczycieli niczym wrogów, a powinni zrozumieć, że nie interweniuje przeciwko ich dzieciom. Kierując się poczuciem wstydu i uciekając od wychowawców sygnalizujących niepokojące sytuacje (podejrzenie zażywania narkotyków, popadania w stany depresyjne czy skłonności samobójcze), nie pomożemy nastolatkowi.

Jeśli uda się wytworzyć we wzajemnych relacjach warunki do wspierania rodziców, będziemy bliżej sukcesu wychowawczego i edukacyjnego. Jedyne wspólna dbałość o kształtowanie postaw i relacji społecznych przynosi wymierne efekty.

Aktywizowanie rodziców jest trudne, ale nie musi być niemożliwe. „Jedynka”, obchodząca w tym roku swoje 70-lecie działalności, przywiązuje wagę do tradycji. Jedną z nich jest kontynuowanie edukacji w naszej placówce przez kolejne pokolenia. Jeśli rodzice (bądź inni krewni z rodziny) kierują do I LO swoje dzieci, wypada wierzyć, że jak dotąd udaje nam się sprostać oczekiwaniom rodziców.

Anna Kondracka-Zielińska

*nauczyciel dyplomowany j. polskiego i woku,
dr nauk humanistycznych*

Przedszkole Publiczne Nr 80 w Szczecinie

Otwarcie na rodziców

Jednym z ważnych zadań przedszkola jest współpraca z rodzicami. Celem kontaktów z rodziną nie jest tylko wymiana informacji oraz dokonanie oceny poziomu rozwoju dzieci. Działania te wynikają z konieczności niesienia pomocy rodzicom (opiekunom) w spełnieniu jej funkcji: pielęgnacyjnej, opiekuńczej zapewnienia bezpieczeństwa maluchom, zarówno (w domu i w przedszkolu). Poczynania te powinny służyć nadrzędnemu celowi jakim jest dobro dziecka, któremu trzeba stwarzać jak najlepsze warunki wielostronnego rozwoju.

Nauczyciele współpracujący z rodziną dziecka, starają się pomagać jej w spełnianiu funkcji wychowawczych oraz przekonują do potrzeby ujednoczenia kierunku wpływów przedszkola i domu.

Dbałość i troska o prawidłowy rozwój dziecka jest jednym z zadań współpracy przedszkola i rodziny.

Do nich należy dbałość o stan zdrowia, jego kontrolę, bezpieczeństwo dziecka, respektowanie skiero- wań do poradni specjalistycznych.

W przedszkolu, w którym pracuję można zaobserwować wiele przykładów, które wspierają działania rodziców z tego zakresu.

Podczas rozmów indywidualnych, proponuje się rodzicom spotkania ze specjalistami z dziedziny logopedii, ortopedii, okulistyki, psychologii i inne.

Na zajęciach otwartych organizowanych przez nauczycielki dla rodziców w grupach (3-, 4-, 5-latków) zapraszani są: pani doktor stomatolog strażacy, straż miejska, gdzie omawiane są zagadnienia z zakresu higieny jamy ustnej, zapewnienia bezpieczeństwa dzieciom w domu, w przedszkolu, środowisku naturalnym np. (bezpieczna zabawa w parku np., uwaga na obce zwierzęta, bezpieczne zachowanie się na jezdni itp.)





Zorganizowano spotkanie z rodzicami, na którym jedna z matek, (z zawodu pielęgniarka), omawiała i pokazywała sposób udzielania pierwszej pomocy.

Organizowano warsztaty dla rodziców na temat „Będę bezpieczny – znam numery alarmowe”, na których przedstawiono sposoby zachowania ostrożności podczas nagłych zdarzeń.

Rodzice uczestniczyli w warsztatach – „Arebik, gimnastyka przy muzyce” oraz „Potrafię bawić się z małym dzieckiem”, z cyklu „W zdrowym ciele zdrowy duch” – wykorzystanie metody Labana Orffa, W. Sherborn. Konkurs pt. „Rymowanki o zdrowiu i bezpieczeństwie”, był ciekawym wyzwaniem dla ich umiejętności literackich. Podczas „Biegów Mikołajkowych” organizowanych dla dzieci (co roku) rodzice wzięli udział w rywalizacjach sportowych.

W konkursie plastyczno-ekologicznym pt. „Nasza ziemia – nasze zdrowie”, bal warzywno-owocowy, konkurs „Owoce, warzywa zjadamy – zdrowie mamy”, zaprezentowano różne techniki plastyczne tworząc sylwety warzyw i owoców.

W skład zakresu współpracy z rodzicami należy inicjowanie poczynań pedagogicznych rodziców oraz oddziaływanie na postawy rodzicielskie.

Podczas zebrania grupowego rodzice wzięli udział w zajęciach otwartych pt. „Zabawy matematyczne”, w których dzieci zaprezentowały swoje umiejętności z zakresu logicznego myślenia, przeliczania elementów zbiorów itp. Wysłuchano prelekcje psychologa na temat „Samodzielności dzieci”. Udostępniono również lektury ważne dla rodziców i nauczycieli np.: Ron Potter – Efron – „Życie ze złością”, Martin Seligman „Optymistyczne dziecko”, Ewelina Kirkilions „Więź daje siłę” itp. Rodzice brali udział w warsztatach świątecznych pt. „Ozdabiamy choinkę”, słuchając i oglądając „Jasielka” (zaprezentowane przez dzieci) wykonano ozdoby świąteczne i stroiki.

Organizowano udział całych rodzin w akcjach charytatywnych zbierano plastikowe nakrętki w celu zakupu inwalidzkiego wózka dla chorego dziecka. Zorganizowano zbieranie słodkich upominków dla dzieci z domów dziecka, oraz zbierano karmę dla głodnych i chorych zwierząt w schronisku.

Dzieci, za zgodą rodziców, przynosiły z domu zabawki i bez żalu zostawiały je w przedszkolu. Dało to okazje do lepszego kontaktu z rówieśnikami. Zadaniem przedszkola jest podnoszenie kultury pedagogicznej. Dzieci z entuzjazmem przyjęły inscenizowane przez rodziców bajki „Calineczka”; „Siedem kozłatek” czy „Dwie Dorotki”.

W naszym przedszkolu rodzice chętnie zaangażowali się w cykliczne czytanie bajek. Ich treść, morał wynikający z przebiegu akcji utworu, ma duży wpływ na postępowanie dzieci. Dzięki rodzicom przedszkole może współpracować z instytucjami w których pracują. Przykładem takim, może być udział dzieci w zajęciach w bibliotece dzielnicowej – Szczecin Śródmieście Zachód. W myśl głoszonych haseł „Książka to nasz przyjaciel”, „Książka uczy, bawi i wychowuje” przedszkolaki poznają wiele bajek, a w nich bohaterów i ich przygody. Zachęcane są do kulturalnego obchodzenia się z książką.

Rodzice chętnie służą pomocą w zapewnieniu bezpieczeństwa dzieciom podczas wycieczek plenerowych, czy wyjścia do teatru „Pleciuga” oraz kina.



W toku wzajemnej współpracy wywiązuje się również możliwość pomocy rodziców w ulepszeniu warunków pracy przedszkola.

W naszej placówce oświatowej działa zespół dziecięcy Mażoretki, który reprezentuje nas na różnych imprezach i uroczystościach organizowanych na terenie PP80 jak i poza nim. Rodzice angażują się w pracę tego zespołu wspierając (niekiedy) finansowo zakupione stroje i sprzęty np. (laseczki) potrzebne do układów marszowych.

Ważnym zadaniem we współpracy przedszkola z rodzicami jest organizowanie przez Radę Rodziców: malowanie urządzeń typu: (zjeżdżalnie, huśtawki, przeplotnie, karuzela) umieszczone w ogródku przedszkolnym. Rodzice zaangażowali się też w malowanie labiryntów stópek, tras wyścigowych, klas itp. na chodnikach na cementowych drózkach przy przedszkolu.

Moje doświadczenia z tego zakresu świadczą o tym, że celem takiej współpracy staje się wspólne wychowywanie dzieci.

Barbara Zaborowska

– nauczyciel Przedszkola Publicznego Nr 80

Przedszkole Publiczne Nr 38 w Szczecinie

Warto współpracować

Jednym z istotnych czynników prawidłowego funkcjonowania najważniejszych środowisk dziecka - przedszkola i rodziny jest ich współdziałanie. Ich współpraca warunkuje harmonijny rozwój dziecka: wpływa na pozytywne zmiany w jego zachowaniu i edukacji. Dla nauczycieli i rodziców ich współpraca jest szansą na ciągłe doskonalenie się w roli wychowawców.

Warunkiem dobrej współpracy rodziny i przedszkola jest ustalenie, czego względem siebie obie strony oczekują i jak rozumieją „włączenie się w życie przedszkola”. Jasne wyrażenie oczekiwań pomaga rodzicom zrozumieć, z czym borykają się wychowawcy, a nauczycielom – docenić troskę rodziców. Nasze przedszkole jest małą społecznością, dlatego niezbędne jest poznanie się jej członków, przede wszystkim w formie codziennych kontaktów. Ważne jest też opracowanie i stosowanie przez nauczycieli różnorodnych form współpracy, co ma miejsce w naszym przedszkolu:

KONSULTACJE. Podczas konsultacji rodzice i nauczyciele wymieniają się informacjami, które dotyczą rozwoju, aktualnych problemów dziecka, jego zdolności, zainteresowań. Z naszych obserwacji wynika, że konsultacje wielokrotnie pogłębiają zaufanie rodziców i nauczycieli względem siebie, łagodzą napięcia spowodowane trudnościami w wychowaniu dziecka, ograniczają występowanie błędów wychowawczych, poprzez możliwość ustalenia jednolitego frontu wychowawczego przedszkola i domu.

ZEBRANIA GRUPOWE. Zwykle zwołuje się je na początku roku szkolnego, po pierwszym semestrze oraz na koniec roku. Podczas tych spotkań informujemy rodziców o naszych planach

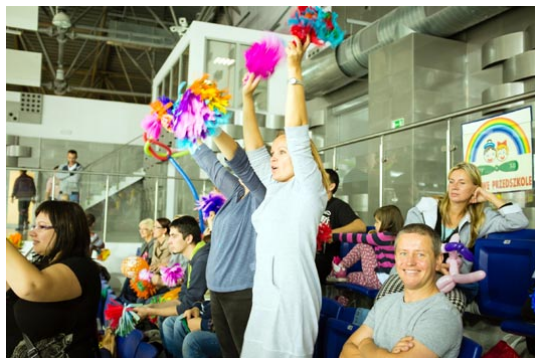
organizacyjnych, wychowawczych, o tym, co dzieje się w grupie. Rodzice podczas zebrań ogólnych mają okazję do podzielenia się swoimi uwagami na nurtujące ich tematy.

UROCZYSTOŚCI PRZEDSZKOLNE. Jest to forma współpracy która doskonale pogłębia więzi uczuciowe w rodzinie, a także stanowi okazję do rozmów wychowawców z rodzicami i innymi krewnymi. W naszym przedszkolu organizowany jest m.in. „Podwieczorek przy choince”, „Dzień Mamy i Taty”, „Dzień Babci i Dziadka”.

ZAJĘCIA OTWARTE. Podczas zajęć otwartych rodzice biorą w nich aktywny udział. Nauczyciele włączają rodziców do udziału w nich poprzez wplatanie metod aktywizujących takich jak: Metoda Ruchu Rozwijającego, pedagogika zabawy, drama, Edukacja przez ruch D. Dziamskiej. Poprzez zajęcia otwarte rodzice mają okazję poobserwować zachowanie swojego dziecka na tle grupy, a także zaczerpnąć inspirację do wspólnych edukacyjnych zabaw w domu.

KĄCIK DLA RODZICÓW. Poprzez kącik informujemy rodziców o planowanych działaniach wychowawczych i dydaktycznych w grupie. Przedstawiamy w nim również teksty piosenek i wierszy, których dzieci będą się uczyły. W kąciku przekazujemy informacje o spotkaniach, zebraniach, zajęciach i warsztatach. W holu naszego przedszkola, gdzie znajduje się kącik dla rodzica zamieszczamy również prace plastyczne dzieci, a także propozycje kulturalne Szczecina (w formie ulotek, plakatów), mając na celu zaktywizowanie grona rodziców do czynnego uczestnictwa w kulturze wraz z dziećmi.

PEDAGOGIZACJA. Jej celem jest wspieranie rodziców w wychowaniu dziecka. W naszym przedszkolu organizujemy dla rodziców spotkania z psychologami i pedagogami pracującymi w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej. Staramy się, aby warsztaty dotyczyły aktualnych i ważnych dla rodzin problemów wychowawczych. Propagujemy





wśród rodziców właściwe postawy wychowawcze poprzez proponowanie sprawdzonych poradników pedagogicznych oraz przygotowywanie wykładów na interesujące rodziców tematy.

AKCJE CHARYTATYWNE. Chcąc nieść pomoc innym i rozwijać u dzieci wrażliwość i empatię wobec słabszych i potrzebujących proponujemy rodzicom udział w różnych akcjach charytatywnych. Dzieci i rodzice bardzo chętnie zbierają nakrętki w akcji „Nakrętki dla Adriana” angażując w to swoich krewnych i przyjaciół. Rodzice wspierają także akcję „Marzycielska Poczta – Listy do Oliwki” poprzez podarowywanie i przygotowywanie upominków dla niepełnosprawnej dziewczynki, do której wysyłamy listy. Wzięliśmy udział w akcji „Góra grosza”, której celem jest wspieranie dzieci wychowujących się poza własną rodziną. Rodzice włączyli się do akcji bardzo chętnie zbierając monety do naszej przedszkolnej „górkę”. Nie zapominamy także o najlepszych przyjaciołach człowieka – w ramach akcji „Maraton makulaturowy” i „Paczka dla zwierzązka” wspieramy zwierzęta będące pod opieką Szczecińskiego Towarzystwa Opieki nad Zwierzętami. Rodzice pomagają rzeczowo gromadząc makulaturę oraz przedmioty niezbędne kotom i psom w holu przedszkola.

KIERMASZE ŚWIĄTECZNE. Rodzice starają się wspierać nasze przedszkole także finansowo. Tradycją przedszkola są kiermasze świąteczne organizowane w czasie Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Nauczyciele przygotowują atrakcyjne ozdoby, wykonane własnoręcznie, w które władają swoje serce i talent. Rodzice i dziadkowie bardzo chętnie kupują sprzedawane przez dzieci wytwory „hand made”, dzięki czemu przedszkole rozwija swoją bazę. Za zebrane w ten sposób pieniądze udało nam się sfinansować zakup zabawek dla przedszkolaków, sprzęt audio, rolety do sali gimnastycznej oraz współfinansowaliśmy ciuchnię do przedszkolnego ogrodu.

POMOC RZECZOWA. Rodzice aktywnie uczestniczą we wzbogacaniu kącików zainteresowań dla dzieci. Dzielą się zwłaszcza zabawkami niepotrzebnymi już ich dzieciom w domu. Bardzo chętnie biorą udział w organizowaniu „Zielonych kącików przyrody” – ofiarowują doniczki, ziemię, nasiona, a nawet wyhodowane przez siebie sadzonki. Angażują się również we wzbogacanie księgozbioru przedszkola podarowując książki dla dzieci. Przedszkolaki korzystają z nich w ramach „kącików książki”, ale także w formie „Tęczowej Biblioteki”, z której wypożyczają wędrujące między dziećmi książeczki. W ten sposób wraz z rodzicami wspieramy zainteresowania dzieci, zwłaszcza przyrodnicze i czytelnicze oraz zachęcamy do dzielenia się z innymi.

TEATR RODZINNY. Wspierając rozwijanie zainteresowań artystycznych przedszkolaków organizujemy przedstawienia, w których aktorami są zarówno dzieci, jak i ich rodzice. Możemy liczyć na pomoc rodziców, zwłaszcza mam w gromadzeniu rekwizytów i przygotowywaniu przebrań dla aktorów. Aktywni w „Teatrze Rodzinnym” rodzice nie tylko uczą się roli, przygotowują scenografię i kostiumy, ale także występują przed dziećmi i rodzicami podczas Finału konkursu plastyczno – czytelniczego „Plastyczna przygoda dla Małych i Dużych” dla dzieci ze szczecińskich przedszkoli.

RADA RODZICÓW. Najbardziej zaangażowani w życie naszego przedszkola rodzice to członkowie Rady Rodziców. Dzięki ich działaniom i zaangażowaniu dzieci otrzymują niespodzianki na Boże Narodzenie i zakończenie roku szkolnego. Z zebranych przez siebie dobrowolnych darowizn rodziców finansują bardzo atrakcyjne dla dzieci koncerty muzyczne i przedstawienia teatralne. Rada rodziców wspiera także finansowo konkursy organizowane przez nauczycieli poprzez zakup nagród dla dzieci, np. konkurs plastyczny „Portret misia”, konkurs na zdobę Bożonarodzeniową.



WYCIECZKI. Wyjście z budynku przedszkola i uczenie się dzieci w miejscach przyrody i kultury jest bardzo ważną formą współdziałania rodziców i nauczycieli. Wycieczki są najskuteczniejszym sposobem rozwijania zainteresowań historycznych, kulturalnych, przyrodniczych. Rodzice bardzo chętnie wspierają finansowo każdy pomysł uatrakcyjnienia nauczania przedszkolaków. Wycieczki do Pracowni przyrodniczej nad Jeziorem Głębokim i Centrum Informacji Turystycznej nad Jeziorem Szmaragdowym rozwijają u dzieci zainteresowanie przyrodą i wrażliwość na jej dobro. Wycieczki do Muzeum Narodowego, Muzeum Techniki i Komunikacji, Parku Kasprowicza, na Zamek Książąt Pomorskich kształtują wiedzę dzieci o historii miasta, ale także umacniają poczucie więzi z naszą „małą ojczyzną”, miastem Szczecin. Wycieczki do kina, teatru, operki to dla przedszkolaków często pierwsza możliwość doświadczania kultury wysokiej. Rodzice chętnie uczestniczą w wycieczkach, pełniąc rolę opiekunów. Aktywnie biorą udział w zawodach sportowych np. podczas Halowej Olimpiady Przedszkolaka w Szczecińskiej hali widowiskowo – sportowej oraz VI Olimpiady Sportowej „Przedszkoliada” dopingując przedszkolaków do rywalizacji „fair play”. Rodzice także samodzielnie organizują wycieczki dla naszych przedszkolaków zapraszając do swojego miejsca pracy. W ten sposób mogliśmy odwiedzić takie zakłady pracy jak punkt krawiecki, drukarnie, jednostkę

Wojska Polskiego, dworzec kolejowy, placówkę Poczty Polskiej, Biblioteki Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego. Spotkania tego typu mają na celu nie tylko zapoznanie dzieci ze specyfiką różnych zawodów, ale uczenie szacunku dla każdej pracy oraz uświadomienie bogactwa zawodów, w których będą mogły realizować własne pasje i możliwości.

Stosowanie przez nauczycieli różnorodnych form współpracy i oferowanie możliwości współdziałania na różnych płaszczyznach gwarantuje, że rodzice podejmą dialog z pracownikami przedszkola. Chętny do działania, angażujący się w działania społeczne i wychowawcze, pełen inicjatyw dla dzieci nauczyciel zawsze zostanie zauważony i doceniony przez rodziców. Widząc taką postawę u pedagoga rodzice będą chętnie i aktywnie działać dla rozwoju i edukacji własnych dzieci oraz wspomagać przedszkole w jego rozwoju. Dlatego też w swojej codziennej pracy kierujemy się mottem Paula Coelho „Ile dasz, tyle otrzymasz, czasem z najbardziej niespodziewanej strony”.

Lucyna Jaworska

Justyna Chrobak

– nauczycielki Przedszkola Publicznego Nr 38



Współpraca z rodzicami, czyli... wspaniałych rodziców mam!



Wszyscy pracownicy przedszkola (zarówno pedagogiczni jak i niepedagogiczni) wiedzą, że „współpraca placówki z rodzicami jest niezbędnym warunkiem powodzenia pracy dydaktyczno – wychowawczej. Od chwili przekroczenia przez dziecko progu przedszkola – cel pracy pedagogicznej przedszkola i cel rodziny powinien być wspólny”. Jest to priorytetem każdej prawidłowo działającej placówki.

W naszym przedszkolu jest wielu rodziców chętnie z nami współdziałających, angażujących się we wszelkie działania, dających wkład własnej pracy we wszelakie ulepszenia, naprawę sprzętu czy organizowane imprezy. Rodzice sami proponują nam ciekawe pomysły działań opiekuńczych, artystycznych czy dydaktycznych, udział w akcjach i projektach edukacyjnych i społecznych.

Są także i tacy rodzice, którym przedszkole musi pomóc, pokierować i wesprzeć, by byli pewni, że ich działania wychowawcze dadzą zamierzony rezultat. Niektóre rodziny wymagają opieki, ciepła, ośmieszenia by poczuli się dobrze i chcieli uczestniczyć w naszych działaniach.

Tylko jak to zrobić?

W naszym przedszkolu rozwiązanie jest niezwykle proste. Oprócz oczywiście wiedzy i przygotowania merytorycznego niezbędne jest ... POCZUCIE HUMORU!

Radość, pogoda ducha, uśmiech ale i wycucie - to podstawowe atrybuty dobrej współpracy. Atmosfera nerwowości, napięcia, zdrażnień czy smutku źle wpływa na wzajemne kontakty i próby porozumienia. Poczucie humoru i kultura osobista to cenne cechy ułatwiające wspólne działania.

Dlatego właśnie najważniejszym aspektem współpracy z rodzicami jest dla nas nie tylko wspólna akceptacja ale przyjaźń i wzajemne lubienie się. Zarówno dzieci jak i rodzice mają czuć, że są przez nas oczekiwani, mile widziani oraz niezbędni do prawidłowego funkcjonowania placówki.

W kalendarzu imprez i uroczystości naszego przedszkola jest wiele propozycji umożliwiających nam współpracę z rodzicami na różnych płaszczyznach. Należą do nich:

1. Zebrania organizacyjne, na których wraz z rodzicami staramy się wypracować wspólne priorytety wychowawcze. Zapoznujemy rodziców z programami przedszkolnymi oraz podstawą programową wychowania przedszkolnego, głównymi kierunkami pracy. Staramy się, by przekazywane treści były przeplatane zabawnymi uwagami czy anegdotami. W przyjazny i wesoły sposób przeprowadzamy „pedagogizację rodziców” omawiając ważne w danym momencie (dla rodziców lub dla placówki) zagadnienia.

2. Kontakty indywidualne, w czasie których chętni rodzice mogą w atmosferze intymności i spokoju porozmawiać na temat rozwoju swojego dziecka, ewentualnych kłopotów lub własnych niepokojów. Bezpośredni kontakt z nauczycielem, może onieśmieszać rodzica zwłaszcza, gdy omawiane są kłopotliwe tematy. Jednak i tu z pomocą przychodzi humor i takt nauczyciela a w ślad za nim większa otwartość i gotowość rodzica do dyskusji.

3. Spotkania ze specjalistami. Wychodząc na przeciw zapotrzebowaniu rodziców organizujemy dla nich spotkania, na których mogą poszerzyć wiedzę na różnorodne tematy, rozwiązać swoje wątpliwości i niepokoje. Staramy się jednak, by w trakcie tych spotkań nie czuli się spięci niczym na uniwersyteckim wykładzie. Dlatego też, w trakcie warsztatów i szkoleń organizujemy krótkie zabawy czy scenki dramatyczne.

4. Dni otwarte w trakcie rekrutacji do przedszkola - to coroczna tradycja naszego przedszkola. Jest to doskonały sposób na przybliżenie naszej oferty, na spotkanie z nauczycielką obejmującą opiekę nad „maluszkami” oraz poznanie jej metod pracy i sposobu bycia. Jest to także wspaniała okazja na umożliwienie dzieciom pierwszych działań w grupie przedszkolnej. Staramy się, by spotkania te były wspaniałą zabawą zarówno dla dzieci jak i dla ich rodziców, by czuli się oni w naszym towarzystwie komfortowo.

5. Zajęcia otwarte z udziałem dzieci dla rodziców we wszystkich grupach wiekowych. Wspólne zabawy ze swoim dzieckiem czy możliwość obserwo-

wania go podczas wykonywania różnorodnych zadań daje właśnie takie zajęcie. Staramy się, by w czasie takich spotkań rodzice nie byli tylko biernymi obserwatorami, ale by mogli włączać się w działania dzieci np. podczas wspólnego układania bajek metodą Bricolage.

6. Mikołajkowe przedstawienie w wykonaniu rodziców i nauczycieli organizowane od 11 lat. Fantastyczne porozumienie pomiędzy rodzicami i nauczycielami sprawia, że prace nad Mikołajkową niespodzianką dla dzieci rozpoczynamy już w drugim tygodniu listopada. Próby organizujemy popołudniami dwa razy w tygodniu w czasie, których rodzice poświęcają nam swój wolny czas. Ogromne zaangażowanie rodziców jest dla nas potwierdzeniem chęci wspólnych działań.

7. Festyn rodzinny organizowany dwa razy do roku. Wspólna zabawa całych rodzin pokazuje jak wspaniale czują się w naszym towarzystwie. Rodzice z ochotą angażują się w organizację festynu: pieką ciasta, pomagają w dekoracji ogrodu, ustawiają z nami stoły, użyczają nam swojego sprzętu nagłaśniającego. My w zamian za ich pomoc gwarantujemy im wspaniałą zabawę a dużą dawką humoru. Tradycją festynów organizowanych w naszej placówce jest tematyczny dobór strojów przez wszystkich uczestników

8. Podwieczorek z bajką. W okresie przedświątecznym, kiedy większość rodziców zastanawia się nad zakupami czy sprzątaniami proponujemy zwolnienie i spędzenie miłego czasu wraz ze swoimi pociechami i personelem przedszkolnym. Przy delikatnych dźwiękach muzyki oraz słodko zastawionych stołach rodzice przedstawiają nam swoje ulubione bajki z dzieciństwa, śpiewają z nami kolędy, grają na instrumentach.

9. Kiermasz Bożonarodzeniowy – to kolejna wspólna inicjatywa rodziców, nauczycieli i dzieci. Wszystkie trzy grupy włączają się w tworzenie ozdób świątecznych, każdy bowiem może prezentować swoje zdolności i pomysły.

10. Czyn społeczny organizowany jest przez nas wiosną lub latem w zależności od potrzeb. Wśród rodziców zawsze jest wielu chętnych, którzy pomagają nam na przykład w obsadzaniu drzewkami ogrodu przedszkolnego, zakładaniu bezpiecznej nawierzchni czy malowaniu zjeżdżalni i piaskownic. Zawsze spotkania te są połączone z wesołymi rozmowami, pieczeniem kiełbasek i śpiewami przy ognisku.

11. Konkurs „Mamo,tato pobaw się ze mną” to projekt zachęcający rodziców do wspólnej zabawy ze swoimi dziećmi i kreatywnego spędzania czasu.

Proponujemy wykonanie różnorodnych prac plastycznych, dowolną techniką na zadany temat. Dla wszystkich rodzin biorących w konkursie przygotowujemy dyplomy i drobne nagrody, które wręczmy na spotkaniach grupowych.

12. Akcja „Cała Polska czyta dzieciom” – czytają też nasi rodzice. Chcąc zachęcić rodziców do wspólnego angażowania się w proces wychowawczy - dydaktyczny zapraszamy ich do udziału w akcji „Cała Polska czyta dzieciom” Choć na krótką chwilę, rodzic może wcielić się w rolę nauczyciela a tym samym bardziej zrozumieć jego pracę.

13. Spotkanie absolwentów przedszkola. Tradycją w naszym przedszkolu są coroczne spotkania absolwentów wraz z rodzicami. Jest to doskonały moment na wspomnienia, spontaniczne rozmowy a przede wszystkim na ewaluację działań placówki w celu jeszcze lepszego przygotowywania dzieci do podjęcia obowiązku szkolnego.



14. Akcja „Sprzątanie świata” to wspaniały moment na wspólne działania dzieci, rodziców i opiekunów. Także i w tego typu inicjatywach rodzice wspierają nasze działania.

15. Zajęcia kulinarne z poczęstunkiem dla rodziców. W trakcie roku szkolnego realizując różnorodne tematy prowadzimy wraz z dziećmi praktyczne działania kulinarne. Rodzice zawsze wspomagają nas niezbędnymi produktami i pomocą w realizacji zadań. Dzieci wraz z nauczycielami przygotowują dla rodziców zdrowe i smaczne przekąski, którymi częstują wszystkich po południu, podczas odbierania dzieci.

16. „Poznajemy zawody naszych rodziców” to cykliczne zajęcia organizowane zawsze w maju, w czasie których zaproszeni rodzice prezentują dzieciom swoje zawody. Staramy się tak zorganizować te zajęcia, by były one wspaniałą zabawą dla dzieci i komfortowa sytuacja dla rodziców.

Urszula Garzyńska

– Przedszkole Publiczne Nr 35
w Szczecinie

Tak jak w dobrej rodzinie

„Efektywna praca zespołowa nie powstaje w cudowny sposób. Tworzy ją postawa uczestników zespołu skłonna do współpracy”.

D. Carnegie

Czym jest współpraca z rodzicami?

Współpraca jest jednym z najistotniejszych czynników warunkujących osiąganie dobrych rezultatów w pracy wychowawczej i dydaktycznej na każdym etapie nauczania. Praca każdego nauczyciela opiera się nie tylko na wychowywaniu i nauczaniu dzieci. Równie ważny jest bowiem kontakt z rodzicami przedszkolaków, przede wszystkim po to, aby analizować skuteczność wybranych przez nauczyciela metod edukacyjnych. Dzięki regularnym spotkaniom z rodzicami, nauczyciel jest w stanie wychwycić wszelkie problemy pojawiające się u dziecka i to już na najwcześniejszym etapie. Kontakt z opiekunami pozwala także na rozbudowywanie oferty programowej przedszkola, na aktywne uczestnictwo rodziców w codziennym życiu placówki. Wszystko to sprawia, że współpraca przedszkola z rodzicami, mogąca odbywać się na różnych płaszczyznach, przyczynia się zarówno do lepszej pracy samego nauczyciela, jak i większego rozwoju dzieci.

Współpraca z rodzicami to nie tylko kontakty podczas przyprowadzania i odbierania dzieci z przedszkola – choć te są rzeczywiście najczęstsze. Tak naprawdę jest ona wspólnym działaniem dla osiągnięcia dobra poszczególnych przedszkolaków w procesie nauczania i wychowania. Podstawą dobrej współpracy przedszkola z rodzicami jest dostrzeżenie w nich partnerów w wychowaniu dziecka. Rodzina i przedszkole to dwa środowiska, które w szczególnie sposób oddziałują na dziecko. Skuteczność tego oddziaływania uwarunkowana jest wzajemnym i ścisłym współdziałaniem.

Formy współpracy

Sposób współdziałania nauczyciela z rodzicami może przybierać wiele różnych form – wszystko zależy od tego jaki efekt i w jakim czasie chce się osiągnąć. Do najważniejszych oraz najczęściej stosowanych w moim przedszkolu form współpracy należą:

* **zebrania ogólne i grupowe z rodzicami** – podczas, których omawiane są wszystkie sprawy bieżące związane z funkcjonowaniem placówki (przede

wszystkim poruszane są kwestie formalne, finansowe, organizacyjne). Rodzice mają okazję zapoznać się z pracą wychowawczo–dydaktyczną prowadzoną w danej grupie oraz otrzymują informacje na temat osiągnięć edukacyjnych swoich dzieci. Ponadto mają możliwość wyrażania opinii, uwag i oczekiwań. Wspólnie określamy formy współpracy. W zależności od potrzeb na zebrania często zapraszani są specjaliści np. psycholog, logopeda, dietetyk, lekarz.

* **kontakty indywidualne z rodzicami** są skierowane przede wszystkim na rozwój konkretnego dziecka (uwzględniamy w nich osiągnięcia i ewentualne problemy przedszkolaka). Spotkania te organizowane są w zasadzie codziennie, a ich częstotliwość zależy głównie od potrzeb rodzica lub pojawiających się kłopotów wychowawczych u dziecka.

* **spotkania adaptacyjne**, których celem jest pokonanie bariery lękowej u dzieci przed przyjściem do przedszkola, stworzenie szansy na łatwiejszą adaptację, zapoznanie dzieci i rodziców z ich salą oraz placówką. Ważne jest także nawiązanie bliższego kontaktu z wychowawcą, wysłuchanie obaw i propozycji rodziców, zwrócenie uwagi na prawidłowe zachowania rodziców wobec dzieci w tym dla nich trudnym okresie.

* **zajęcia otwarte i warsztaty** to spotkania, dzięki którym rodzice mogą zobaczyć jak funkcjonuje ich dziecko w grupie, jak radzi sobie w różnych sytuacjach. Tego rodzaju zajęcia zawsze wzbudzają wiele pozytywnych emocji wśród rodziców, ponieważ uczestnicząc w nich mogą poznać charakter pracy wychowawczo–dydaktycznej z dziećmi.

* **zajęcia teatralne** – to forma współpracy podczas, której rodzice we współpracy z nauczycielkami przygotowują przedstawienia dla swoich dzieci z okazji Dnia Dziecka oraz wieczór wigilijny – Jasełka.

* **spotkania okolicznościowe z okazji uroczystości wynikające z kalendarza imprez obowiązkowego w naszym przedszkolu** – Pasowanie na Przedszkolaka, Pasowanie na Starszaka, Dożynki, Ślubowanie Ekologiczne Przedszkolaków, Wieczór An-





drzejkowy, Spotkanie wigilijne – Jasełka, Dzień Babcy i Dziadka, Dzień Rodziców, Dzień Dziecka, festyn rodzinny, Sobótka czy wreszcie uroczyste zakończenie przedszkola. Spotkania okolicznościowe to czas, kiedy rodzice mogą wspólnie z dziećmi bawić się i jednocześnie pogłębiać więzi uczuciowe pomiędzy sobą. Jest to także dobra okazja do rozmów wychowawców z rodzicami.

* **kącik i tablica dla rodziców** – w wyniku tej formy kontaktu, rodzice na bieżąco mogą zapoznawać się z aktualnymi sprawami organizacyjnymi placówki oraz ważnymi informacjami bez potrzeby nawiązywania rozmowy z nauczycielem. W kąciku zamieszczamy artykuły o tematyce pedagogicznej i psychologicznej, telefony poradni specjalistycznych, regulamin przedszkola, jadłospis, wystawę prac dzieci z poszczególnych grup, zamierzenia wychowawczo – dydaktyczne, wiersze, piosenki oraz bieżące informacje grupowe.

* **edukacja pedagogiczna rodziców** – mająca na celu ujednoczenie sposobu wychowania dzieci w domu jak i w placówce przedszkolnej. Opiera się przede wszystkim na organizowaniu prelekcji, rozdawaniu broszurek informacyjnych, kserokopii ciekawych artykułów i przedruków internetowych w zakresie metod wychowywania dzieci w wieku przedszkolnym.

* **angażowanie rodziców w prace na rzecz grupy i całego przedszkola** – jedna z praktyczniejszych metod współpracy z rodzicami, której efekty są widoczne najszybciej. W zależności od potrzeb naszej placówki i grupy, prosimy rodziców o aktywne wsparcie polegające m.in. na pomocy w zagospodarowaniu kącików przedszkolnych, zorganizowaniu ptasiej stółki w ogrodzie przedszkolnym, przygotowaniu strojów dla dzieci na uroczystości przedszkolne i bale, dostarczeniu materiałów potrzebnych do zajęć, drobnych prac naprawczych, dostarczaniu fantów na konkursy, pieczeniu ciast na uroczystości, dokonywaniu darowizn finansowych, włączaniu się rodi-

ców w zbiórki, akcje charytatywne i przedsięwzięcia, przygotowywaniu słodkiego poczęstunku dla dzieci, organizowaniu spotkań dla dzieci z przedstawicielami ciekawych zawodów spośród rodziców, ciekawych wycieczek, pomocy w opiece nad dziećmi w czasie wspólnych wyjść (np. do kina).

Efekty współpracy z rodzicami

Aby współpraca ta była owocna konieczne jest – zdaniem M. Łobockiego – przestrzeganie następujących zasad:

1. Zasada partnerstwa (równorzędne prawa i obowiązki).
2. Zasada wielostronnego przepływu informacji.
3. Zasada jedności oddziaływań (konieczność realizowania zgodnych ze sobą celów wychowania).
4. Zasada pozytywnej motywacji (dobrowolny i chętny udział we współdziałaniu obu grup)
5. Zasada aktywnej i systematycznej współpracy.

Podstawowym celem podejmowania działań z rodzicami jest oczywiście zacieśnianie wzajemnych relacji pomiędzy dzieckiem, jego opiekunem, a nauczycielem. Im częstsza i bardziej różnorodna jest taka współpraca, tym wychowywanie dziecka staje się łatwiejsze i w pewien sposób pełniejsze. Nawet dzięki zwykłej rozmowie z rodzicem, jako nauczycielka jestem w stanie zebrać niezbędne informacje o konkretnym przedszkolaku, bliżej poznać jego opiekunów, a co za tym idzie dobrać odpowiednie metody pracy z dziećmi. Niezwykle ważnym efektem współpracy z rodzicem, niezależnie w jakiej formie będzie się ona przejawiała, jest zdobycie wzajemnego zaufania, a nierzadko także i pomocy dla całej placówki przedszkolnej.

Współpraca jest wreszcie ogromnym wsparciem dla samego nauczyciela, zdecydowanie jednak ważniejszym jej efektem jest pokazanie dziecku zainteresowania i zaangażowania rodzica w sprawy przedszkolaka. Można więc śmiało powiedzieć, że współpraca rodzica z przedszkolem jest formą wyrażenia miłości wobec malucha.

Po wieloletnich doświadczeniach w realizowaniu powyższych form współpracy z rodzicami zauważyłam, iż rodzice dzielą się wszelkimi spostrzeżeniami i wątpliwościami dotyczącymi swojego dziecka. Jest duża chęć współpracy i wspólnego dążenia do określonych celów. Wspólne rodzinne imprezy tworzą przyjazną rodzinną atmosferę, budują zaufanie. Coraz większe zaangażowanie rodziców w sprawy grupy i przedszkola oraz wysoki poziom zadowolenia rodziców w rezultacie przekłada się na wymierne efekty pracy z dziećmi.

mgr Danuta Rodzeń

– nauczycielka PP 43 „Smyk”

Gimnazjum Nr 2 w Szczecinie

Rada Rodziców a szkoła

Współpraca Rady Rodziców ze szkołą stanowi nieodłączny element do prawidłowego funkcjonowania placówki. Rodzice, jako pierwsi nauczyciele swoich dzieci, ponoszą ogromną odpowiedzialność za prawidłowy rozwój psychiczny, fizyczny i społeczny. Szkoła zaś powinna wspierać edukację uczniów, a nie ją zastępować. Nie można również pominąć faktu, że dobra współpraca rodziców i nauczycieli stanowi podstawę do tego, aby uczeń rozwijał się w sposób harmonijny. Dlatego tak ważne miejsce zajmuje Rada Rodziców w szkole. W Gimnazjum Nr 2 w Szczecinie rodzice w sposób zadawalający wspierają szkołę w różnych przedsięwzięciach w miarę swoich możliwości. Rada Rodziców co roku kupuje nagrody dla najlepszych sportowców, którzy kończą nasze gimnazjum. Ufundowała stroje sportowe dla dziewcząt. Dzięki temu nasze uczennice mogą godnie reprezentować placówkę w różnego rodzaju imprezach sportowych. Finansuje także nagrody książkowe za działalność w Samorządzie Uczniowskim, udział w różnych konkursach oraz za najlepsze wyniki w nauce i wzorową frekwencję. Takie działania na pewno motywują uczniów do wzmoczonego wysiłku i chęci zdobywania jak najlepszych wyników.

Warto również zwrócić uwagę na fakt, że dofinansowuje wycieczki klasowe dla najuboższych uczniów naszego gimnazjum. Dzięki temu uczniowie z rodzin biedniejszych mają możliwość integracji poza szkołą, co z pewnością wpływa na lepszy rozwój społeczny. W okresie świątecznym Rada Rodziców wspomaga na bieżąco działalność Samorządu Uczniowskiego poprzez zakup prac uczniowskich na kiermaszach szkolnych. W naszej szkole odbywają się różnego rodzaju imprezy cykliczne, na które rodzice przygotowują słodkie poczęstunki. Do najbardziej znanych i lubianych zarówno przez uczniów jak i nauczycieli należą: *Dni Otwarte Szkoły*, „*Piknik Pod Budą*”, konkurs dla szkół podstawowych „*Multimedialny Poliglota*” oraz *Bal Wszystkich Świątecznych*.

Podsumowując: jeśli współpraca rodziców ze szkołą jest dobra, wzajemnie uzupełnia się, to owocuje prawidłowym rozwojem dziecka. Tylko dzięki takiemu działaniu można mówić o „dobrym starciu w przyszłość i dorosłość młodego człowieka”.

Sandra Stociak

– nauczyciel Gimnazjum Nr 2 w Szczecinie



Gimnazjum Nr 34 w Szczecinie

Prawdziwi rodzice wspierają nas

Gdy rodzice przyprowadzają swoje dziecko do szkoły i opowiadają, zwykle na prośbę wychowawcy o jego zaletach, zainteresowaniach, sukcesach a nawet sytuacji rodzinnej, to często o sobie wtedy niemal nie wspominają. Nie chwalą się swoimi zaletaniami i zainteresowaniami, nie mówią o swoich zawodowych osiągnięciach i umiejętnościach, nie promują w żaden sposób swojej osoby. Rzadko kiedy też chcą uczestniczyć w życiu szkoły, wspierają ją swoją osobowością. Zwykle „wślizgują się” do niej na jak najkrótszą chwilę i uciekają „przed dzwonkiem”. Taka postawa rodziców to w wielu miejscach chleb powszedni nauczycieli, wychowawców, pedagogów szkolnych, dyrektorów. Taka smutna codzienność, z którą trzeba się zmierzyć. Wielka szkoda! Wielka szkoda, bo ci ludzie ze swoimi doświadczeniami, inną niż nauczycielska drogą życiową i przede wszystkim zawodową, różnorodnymi umiejętnościami, kontaktami, możliwościami są jak świeże powietrze wpuszczone do dusznego pomieszczenia. To taka „świeża krew”, inne spojrzenie. Brzmi idealistycznie, nieprawdopodobnie, bajkowo i przez to... fałszywie? Dlaczego? Dla kogo?

W swojej dotychczasowej pracy zawodowej spotkałam trzy rodzaje rodziców. Niechętnych szkole, oświacie w ogóle, naturalnie nauczycielom i wszelkim działaniom na ich rzecz, na rzecz swoich pociech tym samym też. W drugiej grupie byli niezdecydowani – chcący i bojący się jednocześnie próbować, Tacy ze słomianym zapalem, wiele obiecujący i z przykrością oraz zalem wielkim wycofujący się w ostatniej chwili. Sprawiali zwykle wrażenie zainteresowanych i zaangażowanych do czasu, gdy wystarzały same deklaracje, czcze obietnice. Miałam też i mam nadal szczęście poznać i WSPÓLPRACO-

WAĆ Z PRAWDZIWYMI RODZICAMI! Szczęśliwie i tacy swoje pociechy oddają pod opiekę szkołom publicznym. Przyprawdają tu swoje dzieci i nadal czują się za nie odpowiedzialni. Chcą rozwijać miejsce, które ma rozwijać ich potomka. Wspierają szkołę nie tylko pracą społeczną w Radzie Rodziców lecz współtworzą szkołę swojego dziecka. Rozwijają ją i jej uczniów swoimi umiejętnościami, talentami, możliwościami, kontaktami i wszystkim tym, czego szkoła posiadać nie może, bo działa w określonych ramach, z określonymi ludźmi.

Gimnazjum, w którym pracuję oferuje swoim uczniom kształcenie w zakresie promocji zdrowia już sześć lat. Te działania są bardzo dokładnie zaplanowane, ewoluują i zachowując elastyczność są w odpowiednim stopniu sformalizowane, by każdy założony cel zrealizowano. Dzisiaj nie wyobrażam sobie swojej pracy bez działań na rzecz klasy promującej zdrowie, ale dobrze pamiętam, kto był dla mnie prawdziwą i skuteczną inspiracją. Kto jako pierwszy o promowaniu zdrowia w szkole na szeroką skalę mówił jako pierwszy. Mama jednej z uczennic zawodowo zajmująca się problematyką fizjologii żywienia, dietetyki, kiedyś nauczyciel w publicznej szkole, teraz pracownik naukowy ZUT. Współpraca z ową mamą uczennicy klasy pierwszej rozwijała przede wszystkim mnie. Rodzic ten był tak bardzo zaangażowany w edukację młodzieży na temat zdrowego stylu życia, że nie dało się tej sfery działalności szkoły zaniedbywać. Rozwój był nieunikniony! I co ciekawe, ba wspaniałe, trwa do dziś! Choć pociecha pani doktor wydorosłała i poszła w świat, w ofercie rodzica, naszej już byłej uczennicy figurowały i wciąż figurują wykłady, warsztaty, laboratoria, badania antropometryczne pierwszoklasistów, cykliczne coroczne badania antropometryczne podopiecznych z klasy promującej zdrowie oraz inne okolicznościowe propozycje nakierowane na rozwój zachowań prozdrowotnych nastolatków. Jako autorka programu „**Promocja zdrowia**” mogłam liczyć na konsultacje przy jego tworzeniu i na pomoc merytoryczną ze strony owej



mamy. Każda klasa promująca zdrowie obejmowana jest patronatem Zakładu Fizjologii Żywienia Człowieka, a zaczęło się od nieśmiałej propozycji rodzica: „*Opowiem uczniom waszej szkoły o znaczeniu prawidłowego odżywiania się dla procesu uczenia i zapamiętywania. Co pani na to?*”...

Innym przykładem wspaniałej przygody z niezwykłym rodzicem jest wsparcie psychologiczne dla całej klasy dzięki opiece trenera rozwoju osobistego nad kolegami i koleżankami własnej pociechy. Warsztaty, wykłady, konwersatoria... krok po kroku z wiedzy i umiejętności coacha skorzystało wielu uczniów całej szkoły. Co ciekawe spotkanie z młodzieżą odbywają się na prośbę samych uczniów lub z inicjatywy rodzica. Jako wychowawca mam tylko jedno ważne zadanie – umożliwić owe spotkania, zorganizować je i udokumentować. Tak oto doszłam do najważniejszego zdania całego prezentowanego tekstu. Aby wymienić wszystkich rodziców – przyjaciół mojej szkoły, potrzebuję dużo więcej miejsca i jeszcze więcej czasu. Jest ich po prostu tak wielu! Zarówno wszyscy tworzący Radę Rodziców jak i cała masa skromnych pomocników, którzy gdy są potrzebni, pojawiają się nagle, jak spod ziemi i po prostu... działają. Z roku na rok przybywa ich! Mamy szczęście? Stwarzamy rodzicom takie warunki, że chcą się angażować? A może tak właśnie zmienia się polska szkoła? Może to jest miarą jej nowoczesności?

Agnieszka Skrzypczak

– nauczycielka z Gimnazjum nr 34 w Szczecinie



Szkoła Podstawowa Nr 1

Klucz do sukcesu edukacyjno-wychowawczego

W Popularnym Słowniku Języka Polskiego czytamy, iż „współpraca” to praca wykonywana wspólnie z kimś lub czymś, w porozumieniu z kimś, pomoc, udział we wspólnej pracy, działalności. W świetle powyższej definicji „współpracować” to pracować z kimś.

W przestrzeni szkolnej fundamentalnym działaniem jest praca zespołowa. Istotny jest fakt, iż polega to na współdziałaniu nie tylko wszystkich organów szkoły, członków rady pedagogicznej, lecz również elementarnym ogniwem okazuje się współpraca szkoły ze środowiskiem rodzinnym uczniów. Jedną i drugą stroną skupia swoją uwagę na najważniejszym podmiocie działań szkoły jakim jest – uczeń – jego rozwój. Im silniejsza, ściślejsza jest ta współpraca, tym większe będą jej efekty, a tym samym lepszy rozwój ucznia.

Jednak pedagodzy, tak zresztą jak rodzice bywają różni. Pochodzą bowiem z różnych „światów”, posiadają różny bagaż doświadczeń inną wrażliwość, temperament itd., Budowanie relacji zatem jest sprawą niezwykle trudną, obciążoną w dodatku często stereotypami wynikającymi z uprzedzeń do jednej ze stron typu: „Z nauczycielem nikt jeszcze nie wygrał...” lub „Rodzic jest zawsze roszczeniowy, na pracy pedagoga się nie zna, a pomimo to krytykuje...” Czy zatem można coś poradzić? Nawiązanie współpracy nauczyciela z rodzicem jest bowiem ustawowo obowiązkowym zadaniem. Należy próbować, bo zjednoczona siła nauczycieli i rodziców to świadectwo wysokiej klasy profesjonalizmu.

W Szkole Podstawowej Nr 1 im Bolesława Chrobrego w Szczecinie próby te podejmujemy nieustannie i nasze doświadczenia dowodzą, że tylko naprawdę w nielicznych przypadkach nawiązanie współpracy było mało możliwe.

Stosujemy zróżnicowane formy (1) i sposoby współpracy z rodzicami. One zaś decydują o możliwości wyboru tych, najbardziej efektywnych, „opłacalnych”, tych które pozwalają „trafić” do rodzica, by wspólnie realizować niektóre zadania, cele, ale też i gromadzić oczekiwane zasoby osobowościowe, rozwijać pasje, zaintereso-

sowania młodych ludzi. Pracujemy zgodnie z wyznaczonymi zasadami (2) i regułami (3).

1. Oto lista form współpracy nauczycieli z rodzicami funkcjonujących w Szkole Podstawowej Nr 1 im. Bolesława Chrobrego w Szczecinie:

Spotkania grupowe – zebrania z rodzicami – forma umożliwiająca systematyczny (raz w miesiącu) kontakt z nauczycielem/ami w celu monitorowania rozwoju dziecka, klasy.

Spotkania indywidualne – konsultacje – forma umożliwiająca częstszy (raz w tygodniu) kontakt z nauczycielem w celu rozwiązania sprawy bieżącej/problemu ucznia.

Spotkania ze specjalistą (ekspertem) – w ramach tzw. pedagogizacji – forma z zaproszonym gościem, dotycząca spraw (tematyki) wykraczających poza kompetencje profesjonalne nauczyciela.



Spotkania indywidualne – zapewniające bezpośredni, równoważny kontakt obu stron, budujące więź opartą na zaufaniu i budowaniu dobrych relacji między nauczycielem, a rodzicem.

Lekcje otwarte – forma, w której rodzic może podziwiać swoje dziecko w trakcie zajęć.

Kontakty indywidualne przy współdziałaniu członków zespołu wychowawczego (pedagog, wychowawca, nauczyciel przedmiotu) – w celu wsparcia lub rozwiązania indywidualnego problemu ucznia.

Kontakty korespondencyjne – za pośrednictwem dzienniczka do korespondencji czy listu gratulacyjnego lub dyscyplinującego.

Kontakty drogą elektroniczną – poprzez dziennik elektroniczny, forum na klasowej stronie internetowej grupy lub klasy.

Wizyty domowe – których celem jest wgląd w sytuację domową ucznia, bliższe jej poznanie zwykle przy narastających problemach.

Spotkania integrujące – przy okazji okoliczności związanych ze świętami czy wycieczką, bądź też z

celebrowaniem jakichś wyróżnień, ważnych dla danej klasy czy grupy.

Spotkania zadaniowe – forma zdominowana przez zadanie do realizacji np. sesja zdjęciowa, bal szóstoklasistów.

2. Stosujemy również **zasady** współpracy, one bowiem dyscyplinują charakter tej relacji i pozwalają na natychmiastowe dostrzeżenie uchybień:

* **zasada łamania stereotypów** – polegająca na zaangażowaniu się pedagoga w organizowanie spotkań z rodzicami,

* **zasada pozytywnej motywacji** – uznająca jako nieodzowny warunek skutecznego współdziałania wychowawcy i rodziców – dobrowolny i chętny w nim udział;

* **zasada partnerstwa** – postulująca równorzędne prawa i obowiązki wychowawcy i rodziców, aby żadna ze stron nie czuła się mniej wartościowa od drugiej;

* **zasada jedności oddziaływań** – przypominająca o konieczności realizowania przez szkołę i rodzinę zgodnych ze sobą celów wychowania;

* **zasada aktywnej i systematycznej współpracy** – uwytatniająca potrzebę czynnego i stałego zaangażowania nauczycieli i rodziców w wykonywanie zadań wypływających ze współpracy;

3. Pamiętamy o głównych **regułach** porządkujących współpracę z rodzicami:

* **Spokój, stanowczość, profesjonalizm,**

* **Rzeczowość podczas rozmów,**

* **Jasne i precyzyjne formułowanie oczekiwań wobec rodziców,**

* **Powstrzymanie się od ocen i uogólnień, a trzymanie się faktów,**

* **Prezentowanie swojej opinii lecz nie za wszelką cenę,**

* **Przyjmowanie krytyki rodzica, bez ustosunkowania się doń,**

* **Zapewnienie o swym zaangażowaniu i chęci współpracy.**

Tak zorganizowana współpraca z rodzicami w Szkole Podstawowej Nr 1 w Szczecinie owocuje bardzo pozytywnymi efektami:

– **prężnie działająca Rada Rodziców, która wykazuje swoją aktywność na wielu płaszczyznach i w wielu obszarach działalności szkoły, będąc współgospodarzem placówki.**

Celem, istniejącej od 1992 roku, **Rady Rodziców** (w latach wcześniejszych działało **Koło Opieki Rodzicielskiej**, następnie **Komitet Ro-**

dzicielski) przy Szkole Podstawowej Nr 1 jest reprezentowanie ogółu rodziców oraz podejmowanie działań zmierzających do wpływu i doskonalenia statutowej działalności szkoły. Szczegółowym zaś celem jest praca na rzecz opiekuńczej funkcji szkoły. Przedstawiciele ogółu rodziców spotykają się sukcesywnie i na zebraniach, podczas których podejmowane są uchwały dotyczące rozplanowania bieżących wydatków na konkretne cele. Ponadto Rada Rodziców współpracuje z Radą Osiedla „Turzyn” w kwestii pozyskiwania funduszy dla szkoły. Rada Rodziców wspiera dyrekcję we wszystkich działaniach podejmowanych na rzecz opiekuńczej funkcji szkoły, dba o dzieci, dożywianie, remonty, organizację czasu wolnego i imprez na terenie szkoły. Ważną funkcją zarówno Rady Rodziców, jak i ogółu rodziców jest wsparcie szkoły w organizacji różnych uroczystości, wyjść i wycieczek szkolnych. Tradycją naszej szkoły, która znalazła swoje miejsce w kalendarium imprez są festyny organizowane pod różnymi hasłami (m.in. „*Super Mama, Super Tato!*”, „*Już 65 lat mamy, ale formę wciąż trzymamy!*”, czy też myśl przewodnia przyszłego festynu – „*Z Jedyneczką za pan brat, 70 mija lat!*”).

Zatem współdziałanie Rady Rodziców ze środowiskiem szkolnym jest szerokie i przynosi korzyści dla wielu stron: uczniów, nauczycieli i rodziców.

– **zarejestrowanie działalności Stowarzyszenia „Jedyneczka”,**

– **wspólne realizowanie różnorodnych działań wynikających z Programu Wychowawczego, Programu Profilaktyki SP1, Szkolnego Programu Promocji Zdrowia,**

– **wspólne realizowanie imprez kulturalnych na rzecz dzieci z SP1.**

Współpraca między rodzicami, a szkołą musi odbywać się na wielu płaszczyznach, dotycząc wielu aspektów, **tylko wtedy** jest owocna i efektywna. Należy przy tym pamiętać, że odpowiednio zainicjowana, w rezultacie obejmuje coraz więcej obszarów i przyczynia się do polepszenia sytuacji dziecka oraz wpływa na wszechstronny jego rozwój ku radości wszystkich ze stron.

Aleksandra Figaszewska

– *nauczyciel dyplomowany, ed.wczesnoszkolna*

Małgorzata Kaczmarek

– *nauczyciel dyplomowany, bibliotekarz*

Szkoła Podstawowa Nr 74 w Szczecinie

„Ratujemy i uczymy ratować”

Ratownictwo medyczne – to według słownika – „zespół działań fachowej pierwszej pomocy, udzielanych w celu ratowania życia i zdrowia ludzkiego w razie nagłych zagrożeń...”.

W czasach mojej młodości temat pierwszej pomocy nie był poruszany w ogóle na lekcjach w szkole podstawowej. Dawniej nauczanie zasad udzielania pierwszej pomocy zaczynało się zbyt późno – temat pojawiał się dopiero w szkole średniej na lekcjach z przysposobienia obronnego. Tymczasem wiedza ta powinna być wpajana już od najmłodszych lat, dzieci już od pierwszych klas podstawówki, powinny być uświadamiane i świadome tego, że każde z nich może pomóc i może kiedyś uratować komuś życie – o ile będzie posiadało wiedzę niezbędną do udzielenia pierwszej pomocy.

Zdając sobie sprawę z powagi zagadnienia oraz z faktów deficytu tego typu szkoleń dla dzieci – gdzie ważny jest sposób przekazywania wiedzy – postanowiłam opracować własny autorski program i od kilku lat skutecznie wdrażam go w pracy z najmłodszymi.

Rozpoznanie problemu, pierwsza decyzja i szybka właściwa reakcja niejednokrotnie zwiększa szanse na przeżycie ранego lub chorego człowieka w sytuacjach kryzysowych związanych z koniecznością udzielenia pierwszej pomocy. Doświadczenia pokazują, że im wcześniej dzieci nauczą się właściwych reakcji związanych z sytuacjami wymagającymi podjęcia działań ratowniczych tym łatwiej przychodzi im później odpowiednio zachować się w trudnej sytuacji.

Zajęcia dotyczące pierwszej pomocy przedmedycznej prowadzę już czwarty rok. Celem mojego programu „Ratujemy i uczymy ratować – chcę i potrafię” jest przede wszystkim zapobieganie i minimalizowanie skutków zagrożeń oraz wyposażenie uczniów w wiedzę



z zakresu podstaw pierwszej pomocy przedmedycznej. Poprzez te zajęcia uświadamiam dzieciom grożące niebezpieczeństwa oraz uwrażliwiam je na dbałość o swoje zdrowie i życie.

Dzieci uczęszczające do szkoły poznają podczas zajęć edukacji wczesnoszkolnej zasady właściwego, bezpiecznego zachowania się w domu, w szkole i w innych środowiskach społecznych. Na swoich zajęciach uczę dzieci rozpoznawania zagrożeń i odpowiedniego postępowania w sytuacjach zagrożenia życia, wypadku. Przekazuję im praktyczne umiejętności udzielania pierwszej pomocy w realnych sytuacjach.

Swoje pierwsze zajęcia prowadziłam w Szkole Podstawowej nr 74, a obecnie w Szkole Podstawowej Nr 55 „Błękitna”. Do każdego zajęcia przygotowuję specjalną tablicę pomocniczą tzw. „Łańcuch przeżycia”, stworzoną w sposób prosty i czytelny dla najmłodszych. Oprócz nabywania wiadomości teoretycznych dzieci ćwiczą układanie potencjalnego poszkodowanego w tzw. „pozycji bocznej”, reanimację na fantomach, prawidłową rozmowę z dyspozytorem, utrwalają także numery alarmowe.

Uczniowie lubią te zajęcia ze względu na możliwość interaktywnego w nich udziału. Mając na uwadze znaną maksymę Konfucjusza „Powiedz mi, a zapomnę, pokaż mi, a zrozumie, pozwól mi zrobić, a zapamiętam” oraz cykliczne coroczne przeprowadzanie zajęć z utrwalaniem i pogłębianiem wiedzy na temat ratownictwa dają znakomite efekty. Uczniowie pozbywają się „lęku” podjęciem działania, co jest niezwykle istotne.

Moim celem jest również zachęcanie innych nauczycieli do prowadzenia takich zajęć w szkołach, w których pracują.

Wielkie podziękowania należą się Panu Jerzemu Owsiakowi oraz jego inicjatywie WOŚP i realizowanym w jej ramach szkoleniom i kursom, które wielu osobom dały niebywałą okazję nabyć wiedzę i umiejętności dotyczące pierwszej pomocy oraz zaraziły je ideą dalszego propagowania tej wiedzy.

Sylwia Małoszuk

– nauczycielka edukacji wczesnoszkolnej



Szczeciński Program Edukacji Wodnej i Żeglarskiej „Morze przygody – z wiatrem w żaglach”

Pracowity tydzień w SKEM Pałacu Młodzieży

W poniedziałek **23 marca 2015 r.** roku na spotkaniu z kapitanem jachtu Zryw Mieczysławem Irczą wysłuchaliśmy barwnej opowieści o rejsie jachtem do Londynu. Kapitan mówił o różnicach między pływaniem po Morzu Bałtyckim, a Morzu Północnym. Szczególną uwagę zwracał na żeglugę na prądach i pływach po Morzu Północnym. Opowiadał o obiektach jakie można tam spotkać, prognozowaniu pogody z własnych obserwacji, w jaki sposób żegluguje się po Tamizie i wykorzystuje znajdujące się tam bakeny. Zwracał uwagę na zachowanie się załogi, która żeglując przez długi czas musi radzić sobie z problemami; tolerancją, poszanowaniem drugiego człowieka i dopasowaniem do reguł życia, na małej jednostce. Jacht Zryw w tym rejsie przekroczył południk 0, a jego załoga próbowała wytyczyć linię południka na wodzie. Barwna opowieść poparta była zdjęciami i filmem z tego rejsu.

Natomiast w czwartek **26 marca 2015 r.** na zaproszenie Pani Anny Lubeckiej prowadzącej koło żeglarskie na Oddziale Pediatrycznym Szpitala przy Unii Lubelskiej byliśmy z pokazem filmu „DZ-tą z Wrocławia do Szczecina”. Natalia Ferenc i Tomasz Pakuła, twórca filmu, opowiadali o swojej przygodzie pływania po Odrze. Były rozmowy o żeglarskim oraz nauka wiązania węzłów.

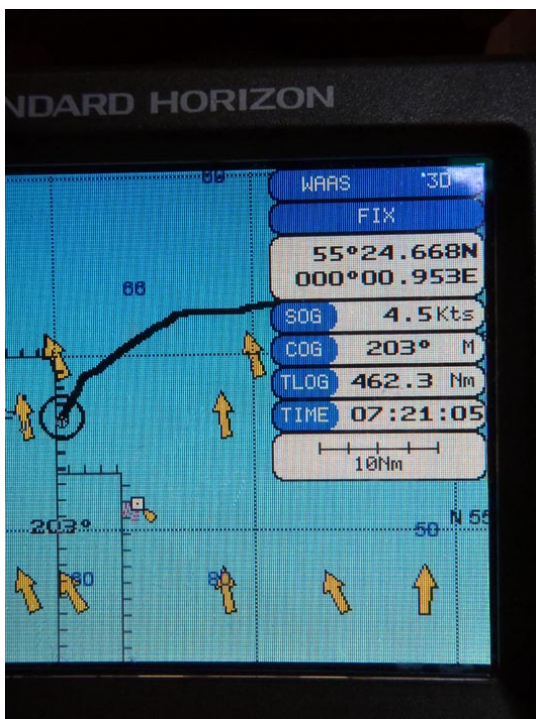


A w niedzielę **29 marca 2015 r.** wykonywaliśmy prace bosmańskie w hangarze Centrum Żeglarskiego. Załoga koła pracowała przy jachcie Zryw. W wesołej atmosferze, przy snuciu planów rejsowych na przyszły sezon, sprzątała, szlifowała i malowała jacht.



Po południu przenieśliśmy się do Tawerny pod Zardzewiałą Kotwicą na Camping Marina na spotkanie poza sezonem z Kapitanem Mieczysławem Irchą. Wraz z uczestnikami zajęć SKEM z GM Nr 6, prowadzonego przez Panią Poppe-Iwanów przenieśliśmy się na DZ-tę, gdzie „Prawie jak Vikingowie” żeglaliśmy po morzu i rzece. Kapitan przybliżył zasady żeglowania na jachcie typu DZ-10, szalupie odkryto-pokładowej bez silnika. Dowiedzieliśmy się jak funkcjonować na tego typu jachcie – codzienne sztauowanie rzeczy, przygotowanie posiłków, prowadzenie nawigacji i pełnienia wacht. Poznaliśmy zasady długotrwałego wiosłowania (napęd silnikowy DZ-ty) przez wiele godzin w przypadku braku wiatru. Mimo trudów żeglugi na takim jachcie mocno zachęcał wszystkich do żeglowania na dobrze sprawującej się i pięknie manewrującej DZ-cie.

Jolanta Gałęzowska



Na wiosenne wieczory i weekendy polecam kolejną powieść szczecińskiej Autorki. Izabela Pietrzyk jest filologiem, wykłada język rosyjski na Uniwersytecie Szczecińskim. Publikowała teksty naukowe z dziedziny językoznawstwa i jest Autorką świetnie przyjętych powieści „Babskie gadanie”, „Wieczór panieński” i „Historie rodzinne”. W swojej kolejnej książce dotyka problemu staropanieństwa, które jest nie tylko stanem cywilnym, ale według niektórych matek jest groźną dla życia chorobą, którą trzeba natychmiast wyleczyć!

Janina swata więc córkę z każdym wolnym mężczyzną, jaki wpadnie jej w ręce, a Wiktoria zaczyna już tracić cierpliwość... „Historie rodzinne” to zabawne perypetie sióstr, ich dzieci i mężów – byłych, obecnych i przyszłych.

Rodzinny park atrakcji

Izabela Pietrzyk

Wydawnictwo Prószyński i S-ka, 2015

Spotkanie z **Izabelą Pietrzyk** w ramach Festiwalu Literatury 2015, **sobota 25 kwietnia**, godz. 17 Empik Kaskada

Opracowała:

Monika Wilczyńska

– miłośniczka książek i czytania.

Od 2011 roku prowadzi portal

SzczecinCzyta.pl

Portal SzczecinCzyta.pl zaprasza na IX Kiermasz Książki Przeczytanej, który odbędzie się w sobotę, 9 maja w godz. 10-13 w Teatrze Lalek Pleciuga. Jak zawsze oferta kiermaszu będzie obejmować książki dla dorosłych i dla dzieci. Szczegółowe informacje na portalu www.szczecinczyta.pl





Szczecin 2015
A Teraz My
w obiektywie Moniki Wilczyńskiej





Szczecin 2015
A Teraz My
w obiektywie Moniki Wilczyńskiej

